

АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО "ЗАКРИТИЙ НЕДИВЕРСИФІКОВАНИЙ
ВЕНЧУРНИЙ КОРПОРАТИВНИЙ ІНВЕСТИЦІЙНИЙ ФОНД
"БЛУМ ІНВЕСТ", код ЄДРПОУ 44522829, код ЄДРІСІ 13301338,

активи якого перебувають в управлінні ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ
ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «КОМПАНІЯ З УПРАВЛІННЯ АКТИВАМИ «БОНУМ
ГРУП», код ЄДРПОУ 33889111

ПРИМІТКИ ДО ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ за 2021 рік

Розділ 1. Загальна Інформація

1.1. Основні відомості про інвестиційний фонд

Повне найменування українською мовою	АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО "ЗАКРИТИЙ НЕДИВЕРСИФІКОВАНИЙ ВЕНЧУРНИЙ КОРПОРАТИВНИЙ ІНВЕСТИЦІЙНИЙ ФОНД "БЛУМ ІНВЕСТ" (надалі – Товариство)
Повне найменування англійською мовою	STOCK COMPANY "CLOSED NON-DIVERSIFIED VENTURE CORPORATE INVESTMENT FUND "BLUM INVEST"
Скорочене найменування українською мовою	АТ "БЛУМ ІНВЕСТ"
Скорочене найменування англійською мовою	SC "BLUM INVEST"
Тип фонду	Закритий
Вид фонду	Недиверсифікований
Належність	Венчурний
Код ЄДРПОУ	44522829
Код ЄДРІСІ	13301338
Дата та номер запису в ЄДРЮО та ФОП	19.10.2021, № 1 000 701 0200 00093913
Дата реєстрації в ЄДРІСІ	№01338 від 17.11.2011р.
Орган, що видав свідоцтво	Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку
Основний вид діяльності	64.30 Трасти, фонди та подібні фінансові суб'єкти
Місцезнаходження, телефон	01014, м. Київ, вул. Болсуновська, буд. 6, +38-044-483-25-80
Адреса електронної пошти	office@bloom-invest.com
Веб сторінка	bonum-group.eu

Розрахункові рахунки	ПАТ "УКРГАЗБАНК" (МФО 320478) UA223204780000026508924489513
Термін закінчення діяльності фонду	30 (тридцять) років з моменту внесення Товариства до Єдиного державного реєстру інститутів спільного інвестування (далі - ЄДРІСІ), до 17.11.2051
Органи Товариства	Загальні збори учасників Наглядова рада
Голова Наглядової ради	Логвіненко Світлана Вікторівна
Документ про обрання голови Наглядової ради	Протокол засідання наглядової ради №3 від 16.12.2021

Інвестиційний Фонд створено 19.10.2021 згідно з рішенням засновника Акціонерного товариства «Закритий недиверсифікований венчурний корпоративний інвестиційний фонд «БЛУМ ІНВЕСТ» Рішення №1 від 18.08.2021р.

17.11.2021р. видане Свідоцтво про реєстрацію випуску акцій корпоративного інвестиційного фонду на 7 500 000,00 гривень, номінальною вартістю акції 1 гривня, прості іменні в бездокументарній формі, реєстраційний №003543 та про Товариство внесені відомості до Єдиного державного реєстру інститутів спільного інвестування про що 17.11.2021р. Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку видане Свідоцтво №01338, реєстраційний код Товариства за Єдиним державним реєстром інститутів спільного інвестування 13301338.

Фонд створений з метою отримання прибутку шляхом здійснення діяльності зі спільного інвестування. Предметом діяльності Товариства є провадження діяльності із спільного інвестування, пов'язаної із об'єднанням (залученням) та розміщенням (вкладенням) коштів учасників Товариства та доходів, отриманих Товариством від здійснення діяльності із спільного інвестування. Пріоритетними напрямками інвестиційної діяльності Товариства є: фінансова та страхова діяльність, будівельна галузь, сільськогосподарська діяльність, переробна промисловість.

Інвестування може здійснюватися шляхом придбання цінних паперів, корпоративних прав підприємств, що здійснюють діяльність у вищезазначених напрямках, придбання та/або створення нерухомого майна, майнових прав на об'єкти інтелектуальної власності. Інвестування може здійснюватися в інші активи, дозволені чинним законодавством України.

До складу активів Товариства можуть входити боргові зобов'язання. Такі зобов'язання можуть бути оформлені векселями, заставними, договорами відступлення права вимоги, позики та в інший спосіб, не заборонений законодавством.

Товариство має право надавати кошти у позику. Позики за рахунок коштів Товариства можуть надаватися тільки юридичним особам за умови, що не менш як 10 відсотків статутного капіталу відповідної юридичної особи належить Товариству.

Права вимоги можуть бути залучені до складу активів Товариства лише за кредитними договорами банків, укладеними з юридичними особами. Придбання компанією з управління активами до складу активів Товариства прав вимоги за кредитними договорами здійснюється шляхом укладення договорів відступлення права вимоги з урахуванням обмежень, встановлених чинним законодавством України.

Придбання прав вимоги до складу активів Товариства здійснюється за оціночною вартістю, що визначається з дотриманням вимог законодавства про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні, зокрема з урахуванням ризиків невиконання боржником своїх зобов'язань.

Розмір зареєстрованого статутного капіталу Фонду згідно з статутом Фонду, грн.: 7 500 (сім мільйонів п'ятсот тисяч) грн. 00 коп., поділених на 7 500 000 простих іменних акцій.

1.2. Інформація про випуск цінних паперів

Вид, тип і категорія ЦП:	Акція корпоративного інвестиційного фонду проста бездокументарна іменна
--------------------------	--

Код ISIN:	UA5000008004
Реєстраційний номер:	003543
Номінальна вартість, грн:	1,00
Кількість ЦП у випуску, шт.:	7 500 000

1.3. Інформація про учасників Фонду (Товариства)

Станом на 31 грудня 2020 р. та 31 грудня 2021 р. учасниками Товариства були:

Учасники Товариства:	31.12.2020		31.12.2021	
	Кількість акцій	Номінальна сума, грн	Кількість акцій	Номінальна сума, грн
ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ "ФІНАНСОВА КОМПАНІЯ "ГАРАНТ МАРКЕТ" 44025642	-	-	7 500 000	7 500 000
Всього	-	-	7 500 000	7 500 000

Порівняльна інформація станом на 31.12.2020 року відсутня, оскільки державна реєстрація АТ «БЛУМ ІНВЕСТ» в ЄДРЮО та ФОП відбулась 19.10.2021 року.

1.4. Інформація про компанію з управління активами

1.4.1. Основні відомості про компанію з управління активами з 20.10.2021 р. по 16.12.2021 р.

Повне найменування українською мовою	ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «КОМПАНІЯ З УПРАВЛІННЯ АКТИВАМИ «ПРОФІНВЕСТ» (надалі – «КУА»)
Скорочене найменування українською мовою	ТОВ «КУА «ПРОФІНВЕСТ»
Код ЄДРПОУ	42000385
Місцезнаходження, телефон	Україна, 01014, місто Київ, вул. Болсуновська, будинок 6, тел.: +38 095 000 55 59
Сторінка в інтернеті	https://profinvest.com/
Адреса електронної пошти	info@prp.ua
Договір про управління активами корпоративного фонду	№ 20102021-КУА від 20.10.2021р

1.4.2. Основні відомості про компанію з управління активами з 17.12.2021 р. по 31.12.2021 р.

Повне найменування українською мовою	ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «КОМПАНІЯ З УПРАВЛІННЯ АКТИВАМИ «БОНУМ ГРУП» (надалі – «КУА»)
Повне найменування англійською мовою	LIMITED LIABILITY COMPANY «ASSET MANAGEMENT COMPANY «BONUM GROUP»
Скорочене найменування українською мовою	ТОВ «КУА «БОНУМ ГРУП»
Скорочене найменування англійською мовою	LLC «AMC «BONUM GROUP»
Код ЄДРПОУ	33889111
Місцезнаходження, телефон	Україна, 01001, місто Київ, вул. Трьохсвятительська, будинок 13, офіс 3/5 тел.: +38(066)-940-15-34
Сторінка в інтернеті	https://bonum-group.eu/
Адреса електронної пошти	finance@bonum-group.eu
Договір про управління активами корпоративного фонду	№ 1712/21-Д від 17.12.2021р

КУА зареєстрована Шевченківською районною у місті Києві державною адміністрацією 06 грудня 2005 року, номер запису в ЄДРЮОФОП 1 074 102 0000 013038 на невизначений строк та створене згідно з Законом України «Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю», «Про цінні папери та фондовий ринок», «Про інститути спільного інвестування», «Про фінансові послуги

та державне регулювання ринку фінансових послуг» та іншими нормативними актами чинного законодавства України.

Основні види діяльності :

- інші види кредитування (КВЕД - 64.92),
- надання інших фінансових послуг (крім страхування та пенсійного забезпечення (КВЕД - 64.99),
- посередництво за договорами по цінних паперах або товарах (КВЕД - 66.12),
- інша допоміжна діяльність у сфері фінансових послуг, крім страхування та пенсійного забезпечення (КВЕД 66.19);
- управління фондами (КВЕД - 66.30),
- надання в оренду й експлуатацію власного чи орендованого майна (КВЕД-68.20).

КУА має ліцензію на здійснення професійної діяльності на фондовому ринку - діяльності з управління активами інституційних інвесторів (діяльності з управління активами); № 2057 від 10.12.2015 року, видана Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, строк дії ліцензії з 19.01.2016 року необмежений.

В управлінні КУА перебувають наступні інвестиційні фонди:

- Пайовий венчурний інвестиційний фонд «БОНУМ НЕРУХОМІСТЬ-2» недиверсифікованого виду закритого типу», код ЄДІСІ 2331673;
- Пайовий венчурний інвестиційний фонд недиверсифікованого виду закритого типу «БОНУМ НЕРУХОМІСТЬ-3», код ЄДІСІ 23300208;
- Пайовий венчурний інвестиційний фонд недиверсифікованого виду закритого типу «БОНУМ ПЛАТИНУМ», код ЄДІСІ 23301282;
- Акціонерне товариство «ЗАКРИТИЙ НЕДИВЕРСИФІКОВАНИЙ КОРПОРАТИВНИЙ ІНВЕСТИЦІЙНИЙ ФОНД «АРАБЕСКАЛС 1», код ЄДРПОУ 35235910, місцезнаходження: 01133, місто Київ, вул. Мечнікова, будинок 14/1, кімната 511, реєстраційний код ЄДРІСІ 132829, Договір про управління активами корпоративного інвестиційного фонду № 1310/20-А1 від 13.10.2020р;
- Акціонерне товариство «ЗАКРИТИЙ НЕДИВЕРСИФІКОВАНИЙ ВЕНЧУРНИЙ КОРПОРАТИВНИЙ ІНВЕСТИЦІЙНИЙ ФОНД «БЛУМ ІНВЕСТ», код ЄДРПОУ 44522829, місцезнаходження: Україна, 04123, місто Київ, вул.Світлицького, будинок 35, реєстраційний код ЄДРІСІ 13301338, Договір про управління активами корпоративного інвестиційного фонду №1712/21-Д від 17.12.2021 року;
- Акціонерне товариство «ЗАКРИТИЙ НЕДИВЕРСИФІКОВАНИЙ ВЕНЧУРНИЙ КОРПОРАТИВНИЙ ІНВЕСТИЦІЙНИЙ ФОНД «ДЕОС», код ЄДРПОУ 44488076, місцезнаходження: 01001, місто Київ, вулиця Трьохсвятительська, будинок 13, офіс 3/5, реєстраційний код ЄДРІСІ 13301292, Договір про управління активами корпоративного інвестиційного фонду № 1210/21-Д від 12.10.2021р.;
- Публічне акціонерне товариство «ЗАКРИТИЙ НЕДИВЕРСИФІКОВАНИЙ ВЕНЧУРНИЙ КОРПОРАТИВНИЙ ІНВЕСТИЦІЙНИЙ ФОНД «ДК-ІНВЕСТМЕНТ», код ЄДРПОУ 36177661, місцезнаходження: 04050, місто Київ, вулиця Мельникова, будинок 12, реєстраційний код ЄДРІСІ 1331566, Договір про управління активами корпоративного інвестиційного фонду № 1610/20-ДК від 16.10.2020р.;
- Акціонерне товариство «ЗАКРИТИЙ НЕДИВЕРСИФІКОВАНИЙ ВЕНЧУРНИЙ КОРПОРАТИВНИЙ ІНВЕСТИЦІЙНИЙ ФОНД «СКАЙФОЛ», код ЄДРПОУ 44635761, місцезнаходження: Україна, 04071, місто Київ, вул. Ярославська, будинок 39Г, реєстраційний код ЄДРІСІ 13301294, Договір про управління активами корпоративного інвестиційного фонду №0712/21-Д від 07.12.2021 року;
- Акціонерне товариство "ЗАКРИТИЙ НЕДИВЕРСИФІКОВАНИЙ ВЕНЧУРНИЙ КОРПОРАТИВНИЙ ІНВЕСТИЦІЙНИЙ ФОНД "СОНЦЕ ІНВЕСТ", код ЄДРПОУ 44035425, місцезнаходження: Україна, 04050, місто Київ, вул. Січових Стрільців, будинок 60, реєстраційний код ЄДРІСІ 13301093, Договір про управління активами корпоративного інвестиційного фонду №2212/21-СІ від 22.12.2021 року.

Органами управління КУА у відповідності з діючим законодавством України та Статутом є: Загальні

збори учасників;

Зареєстрований капітал 8 742 100 (вісім мільйонів сімсот сорок дві тисячі сто) гривень 00 копійок.

Станом на 31 грудня 2020 р. та 31 грудня 2021 р. учасниками КУА були:

Учасники КУА:	31.12.2020	31.12.2021
	%	%
Кірімов Олександр Ігорович	100,0	100,0
Всього	100,0	100,0

Кількість працівників станом на 31 грудня 2020 року та 31 грудня 2021 року складала 4 та 6 осіб відповідно. Відомості про посадових осіб Компанії:

Посада	Прізвище, ім'я, по батькові	Пряме та/або опосередковане володіння часткою в статутному капіталі Компанії (відсотки щодо кожного)
Генеральний директор	Івженко Ірина Олексіївна	0%
Головний бухгалтер	Калашніков Олександр Юрійович	0%
Заступник директора з фінансової роботи (внутрішній аудитор)	Савицька Катерина Володимирівна	0%
Економіст з фінансової роботи	Кірімов Олександр Ігорович	100%
Юрист	Акарсу Надія Вікторівна	0%
Юрисконсульт	Курмазенко Анастасія Анатоліївна	0%
Інші посадові особи не обиралися.		

1.5. Відповідальність керівництва щодо підготовки фінансової звітності.

Керівництво Товариства та управлінський персонал КУА несе відповідальність за підготовку фінансової звітності, за вибір відповідних принципів бухгалтерського обліку та послідовне застосування цих принципів, за прийняття обґрунтованих та зважених суджень та оцінок, за виконання вимог МСФЗ, а також розкриття і пояснення будь-яких істотних відступів від них у звітності, за підготовку звітності Товариства як організації, яка здатна продовжувати діяльність на безперервній основі, якщо не існують у найближчому майбутньому передумови, які б свідчили про протилежне.

Керівництво Товариства та управлінський персонал КУА також несе відповідальність за створення, впровадження та підтримання у Товаристві ефективної та надійної системи внутрішнього контролю, ведення достовірної облікової документації у відповідності до законодавства та стандартів України, яка б розкривала з обґрунтованою впевненістю у будь-який час фінансовий стан Товариства та свідчила про те, що фінансова звітність відповідає вимогам МСФЗ. Керівництво Товариства та управлінський персонал КУА застосовує необхідних заходів щодо збереження активів Товариства, виявлення і запобігання випадкам шахрайства та інших порушень, проводить первинний фінансовий моніторинг.

Компанія з управління активами здійснює первинний (оперативний) та бухгалтерський облік результатів діяльності Товариства, складає статистичну інформацію, а також надає відповідно до вимог чинного законодавства України фінансову звітність та статистичну інформацію щодо діяльності Товариства, інші дані, визначені чинним законодавством України.

Відповідальність за стан обліку, своєчасне подання фінансової звітності та статистичної інформації покладається на компанію з управління активами Товариства.

Розділ 2. Загальна основа формування фінансової звітності

2.1. Достовірне подання та відповідність МСФЗ

Фінансова звітність Товариства є фінансовою звітністю загального призначення, яка сформована з метою достовірно подання фінансового стану, фінансових результатів діяльності та грошових потоків Товариства для задоволення інформаційних потреб широкого кола користувачів при прийнятті ними економічних рішень.

Концептуальною основою фінансової звітності Товариства за звітний період 2021 рік, що закінчився 31 грудня 2021 року, є Міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ), включаючи Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку (МСБО) та Тлумачення (КТМФЗ, ПКТ), видані Радою з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (РМСБО), в редакції чинній на 01 січня 2021 року, що офіційно оприлюдненні на веб-сайті Міністерства фінансів України.

Підготовлена Товариством фінансова звітність чітко та без будь-яких застережень відповідає всім вимогам чинних МСФЗ з врахуванням змін, внесених РМСБО, дотримання яких забезпечує достовірне подання інформації в фінансовій звітності, а саме, доречної, достовірної, зіставної та зрозумілої інформації.

При формуванні фінансової звітності Товариство керувалося також вимогами національних законодавчих та нормативних актів щодо організації і ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності в Україні, які не протирічать вимогам МСФЗ.

Визначена Облікова політика застосовується при підготовці фінансової звітності за звітний період 2021 рік, що закінчився 31 грудня 2021 року.

Фінансова звітність станом на 31.12.2021 складена відповідно до міжнародних стандартів фінансової звітності (МСФЗ).

Для складання фінансової звітності керівництво Товариства виконує оцінку відображених у фінансової звітності активів, пасивів, доходів та витрат, виходячи з концепції послідовності застосування (застосування тих самих) облікових оцінок та політик, безперервного функціонування.

2.2. МСФЗ, які набули чинності в звітному періоді

2.2.1. Зміни до МСФЗ (IFRS) 16 “Оренда” – Поступки з оренди, пов’язані з COVID-19

Враховуючи загальний масштаб пандемії та заходів, що вживаються багатьма державами для забезпечення соціального дистанціювання, то можна припустити, що велика кількість орендарів отримає поступки з оренди у тій чи іншій формі, що означає необхідність застосування орендарями змін до МСФЗ 16, запропонованих Радою з МСФЗ. Змін до вимог щодо відображення в бухгалтерському обліку операцій з оренди орендодавцями не передбачено.

Зміни передбачили можливість застосування орендарями практичного прийому і не оцінювати чи є орендні поступки, пов’язані з COVID-19, модифікацією.

Цей практичний прийом може застосовуватись лише до орендних поступок, що виникають як прямий наслідок спалаху коронавірусу, і лише за умови виконання всіх наступних умов:

- зміни в орендних платежах призводять до переглянутої суми компенсації за оренду, яка є такою самою або меншою, ніж сума компенсації, до змін;
- будь-яке зменшення орендних платежів впливає тільки на платежі, первісно призначені до сплати до 30 червня 2021 року або раніше (у березні 2021 року було опубліковано чергові зміни до МСФЗ 16, згідно з якими було подовжено цей термін на 1 рік – до 30.06.2022);
- немає суттєвих змін до інших умов оренди.

Орендар, який використовує вищезазначений практичний прийом має розкрити цей факт у фінансовій звітності.

Орендар має використовувати практичний прийом ретроспективно, визнаючи кумулятивний ефект (вплив) від первісного застосування змін як коригування вхідного сальдо нерозподіленого прибутку (або іншого компоненту капіталу) на початок річного звітного періоду, в якому орендар вперше

застосовує ці зміни. Орендар не повинен розкривати у звітному періоді, в якому вперше застосовує зміни, інформацію, що вимагається п. 28 (д) МСБО 8 “Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки”.

Наразі таксономією також передбачені відповідні розкриття, зокрема щодо:

- застосування орендарем практичного прийому, передбаченого п. 46А МСФЗ 16 до всіх поступок в оренді, що є прямим наслідком пандемії covid-19, які відповідають умовам, викладеним у п. 46В МСФЗ 16;
- природи договорів, щодо яких орендар застосовував практичний прийом п. 46А МСФЗ 16, якщо він не застосовував цей прийом до всіх поступок в оренді, що є прямим наслідком пандемії covid-19;
- суми, визнаної у прибутках або збитках звітного періоду з метою відображення змін в орендних платежів, пов'язаних з поступками в оренді, що є прямим наслідком пандемії covid-19, до яких орендар застосовував практичний прийом п. 46А МСФЗ 16.

2.2.2. Зміни до МСФЗ (IFRS) 9, МСФЗ (IAS) 39, МСФЗ (IFRS) 7, МСФЗ (IFRS) 4 та МСФЗ (IFRS) 16 – Реформа базової процентної ставки (IBOR), Етап 2

На першому етапі Реформи (2020 рік) розглядалися питання, які впливають на фінансову звітність у період до заміни існуючих еталонних відсоткових ставок на RFR.

На другому етапі основна увага приділяється питанням, що виникають під час заміни існуючих базових процентних ставок на безризикові ставки RFR. Цей завершальний Етап відбувається зараз, у 2021 році. Підсумком Етапу має бути заміна ставок IBOR на безризикові ставки RFR у договорах щодо фінансових інструментів до 31 грудня 2021 року. Ставки IBOR перестануть публікуватись з 2022 року. До публікації до середини 2023 року залишаться тільки US Libor з термінами овернайт, 1, 3, 6 та 12 місяців – до закінчення більшості прив'язаних до них договорів.

Актуальними для 2021 року є такі зміни до МСФЗ, пов'язані з Реформою:

Зміни до МСФЗ (IFRS) 9 “Фінансові інструменти” та до МСФЗ (IAS) 39 “Фінансові інструменти: визнання та оцінка” – стандарти значно доповнені положеннями, що стосуються реформи базової відсоткової ставки, особливо у частині хеджування.

МСФЗ 9 доповнено пунктами 5.4.5 – 5.4.9, що включають положення про зміну основи для визначення передбачених договором грошових потоків, спричинене реформою базової процентної ставки, та містять спрощення практичного характеру. Заміна у існуючих фінансових інструментах ставок IBOR на RFR розглядається як зміна плаваючої процентної ставки та застосовується п. В5.4.5. про переоцінку грошових потоків.

Крім того, передбачено звільнення від припинення відносин хеджування, натомість дозволено вносити відповідні зміни, згідно з реформою IBOR, у визначення хеджування та документацію про хеджування відповідно до IFRS 9 та IAS 39 без припинення відносин хеджування;

МСФЗ (IFRS) 16 “Оренда”.

Стандарт доповнено пунктами 104 – 106, що містять спрощення практичного характеру, зумовлене реформою базової процентної ставки. Організація, що є орендарем, при заміні в існуючих договорах ставок IBOR на RFR оцінює такі зміни як модифікацію договору відповідно до п. 42 (b) Стандарту. Зобов'язання з оренди підлягає повторній оцінці, при цьому нова база для визначення орендних платежів є економічно еквівалентною попередній базі (тобто базі, яка використовувалась безпосередньо перед модифікацією). Всі інші модифікації, не пов'язані з реформою ставки, оцінюються відповідно до вимог МСФЗ 16 в загальноновстановленому порядку;

МСФЗ (IFRS) 7 “Фінансові інструменти: розкриття інформації”.

Стандарт доповнено такими додатковими вимогами щодо розкриття інформації про те:

- як організація управляє переходом на RFR, його ходом та ризиками, на які вона наражається у зв'язку з реформою IBOR, пов'язаними з фінансовими інструментами;

- кількісна інформація про фінансові інструменти, які ще не перейшли на RFR, з розбивкою за кожною значущою ставкою IBOR.

Якщо реформа IBOR призвела до змін у стратегії управління ризиками організації, розкривається опис цих змін;

МСФЗ (IFRS) 4 “Договори страхування”.

Стандарт доповнений пунктами 20R – 20S, що включають положення про зміну бази для визначення передбачених договором грошових потоків, спричинену реформою базової процентної ставки для страховиків, які застосовують тимчасове звільнення від застосування МСФЗ (IFRS) 9.

2.3. МСФЗ, які прийняті, але ще не набули чинності

Нові МСФЗ, прийняті станом на 31.12.2021, ефективна дата яких не настала:

Зміни до МСФЗ, які набрали/набирають чинності з 01.01.2022 року:

МСФЗ (IAS) 16 “Основні засоби”

У поточній редакції пункту 17 IAS 16 передбачено, що до первісної вартості включаються витрати на перевірку активу, зменшені на суму чистих надходжень від продажу виробів, вироблених у процесі доставки та перевірки активу. Наприклад, витрати на тестування обладнання включаються до первісної вартості за мінусом прибутку від продажу зразків, отриманих у процесі тестування.

З 1 січня 2022 року забороняється вираховувати із собівартості основних засобів суми, отримані від продажу вироблених виробів, тоді як компанія готує актив до використання за призначенням. Натомість компанія визнаватиме таку виручку від продажів та відповідні витрати у складі прибутку або збитку.

Доповнення в МСФЗ 16 стосуються обліку та розкриття інформації в частині надходжень за основними засобами до їх використання за призначенням.

Зокрема, змінами передбачено доповнення МСБО 16 новим пунктом 20А у розділі “Елементи собівартості”:

“20А Можливо, що в процесі доставки об’єкта до розташування та приведення його в стан, які потрібні для його експлуатації відповідно до намірів керівництва, будуть вироблятися вироби (наприклад, зразки, виготовлені в процесі тестування належного функціонування активу). Організація визнає надходження від продажу будь-яких таких виробів, а також первісну вартість цих виробів у складі прибутку або збитку відповідно до застосованих стандартів. Організація оцінює первісну вартість цих виробів відповідно до вимог оцінки, передбачених МСБО 2”.

Окрім того, передбачено новий пункт у частині розкриття інформації:

“74А Якщо ця інформація не розкрита окремо у звіті про сукупний дохід, у фінансовій звітності також необхідно розкрити:

(а) суму компенсації, що надається третіми особами у разі знецінення, втрати або передачі об’єктів основних засобів, яка включена до складу прибутку чи збитку; і

(б) суми надходжень і витрат, включені до складу прибутку або збитку відповідно до пункту 20А, які відносяться до вироблених виробів, що не є результатом звичайної діяльності організації, а також інформацію про те, за якою статтею (якими статтями) звіту про сукупний дохід відображені такі надходження та витрати”.

МСФЗ (IFRS) 3 “Об’єднання бізнесу”

1. МСФЗ 3 визначає, як компанія повинна враховувати активи та зобов’язання, які вона купує внаслідок об’єднання. МСФЗ 3 вимагає, щоб компанія посилалася на Концептуальні основи фінансової звітності, щоб визначити, що визнається активом чи зобов’язанням.

У поточній редакції з метою застосування МСФЗ 3 замість положень Концептуальних основ, випущених у 2018 році, покупці повинні використовувати визначення активу та зобов’язання та відповідні вказівки, викладені у Концепції, прийнятій Радою з МСФЗ у 2001 році.

З 1 січня 2022 року оновлено посилання відповідно до якого, покупці повинні посилатися на Концептуальні засади, випущені у 2018 році, для визначення того, що є активом чи зобов'язанням.

2. Також з 1 січня 2022 року запроваджено виняток, згідно з яким для деяких видів зобов'язань та умовних зобов'язань компанії, що застосовують МСФЗ 3, мають замість Концептуальної основи, застосовується посилання на МСБО 37 “Забезпечення, умовні зобов'язання та умовні активи”. Рада с МСФЗ очікує, що цей виняток залишиться в МСФЗ 3 доти, доки визначення зобов'язання в МСБО 37 відрізнятиметься від визначення в останній редакції Концептуальної основи. Рада планує розглянути можливість узгодження визначень в рамках проекту з внесення цільових удосконалень до МСБО 37.

МСБО 37 “Забезпечення, умовні зобов'язання та умовні активи”

В даний час пункт 68 МСБО 37 не уточнює, які витрати слід включати в оцінку витрат на виконання контракту з метою оцінки того, чи цей договір є обтяжливим.

1 січня 2022 року до пункту 68 МСБО 37 внесено зміни, внаслідок яких встановлено, що витрати на виконання договору включають витрати, які безпосередньо пов'язані з цим договором і включають:

(а) додаткові витрати на виконання цього договору, наприклад, прямі витрати на оплату праці та матеріали; і

(б) розподілені інші витрати, безпосередньо пов'язані з виконанням договорів, наприклад, розподілену частину витрат на амортизацію об'єкта основних засобів, що використовується для виконання серед інших даного договору.

У змінах також пояснюється, що до створення окремого резерву під обтяжливий договір організація визнає збиток від знецінення, понесений за активами, що використовуються під час виконання договору, а не за активами, виділеними на його виконання.

Застосування цих змін може призвести до визнання більшого обсягу резервів під обтяжливі договори, оскільки раніше деякі організації включали витрати на виконання договору лише додаткові витрати.

Щорічні удосконалень МСФЗ, цикл 2018 – 2020 років:

МСФЗ 1 “Перше застосування МСФЗ”

Пункт D16 (а) МСФЗ 1 надає дочірній організації, яка вперше починає застосовувати МСФЗ пізніше, ніж її материнська компанія, звільнення щодо оцінки його активів та зобов'язань. Виняток, передбачений пунктом D16 (а) МСФЗ 1, не застосовується до компонентів капіталу. Відповідно, до внесення поправки до МСФЗ 1 від дочірньої організації, яка вперше застосовувала МСФЗ пізніше, ніж її материнська компанія, могли вимагати вести два окремі обліки для накопичених курсових різниць, що базуються на різних датах переходу на МСФЗ. Зміни до МСФЗ 1 поширюють звільнення, передбачене пунктом D16 (а) МСФЗ 1, на накопичені курсові різниці, щоб скоротити витрати для компаній, що вперше застосовують МСФЗ;

МСФЗ 9 “Фінансові інструменти”

Зміни пояснюють, які комісії враховує компанія, коли вона застосовує тест “10 відсотків”, передбачений пунктом В3.3.6 IFRS 9 для оцінки того, чи слід припинити визнання фінансового зобов'язання.

Так, з 1 січня 2022 року при визначенні величини виплат комісійних за вирахуванням отриманих комісійних позичальник враховує тільки суми комісійної винагороди, виплата або отримання яких провадилися між цим позичальником та відповідним кредитором, включаючи комісійні, виплачені або отримані позичальником або кредитором від імені один одного;

МСФЗ (IAS) 41 “Сільське господарство”

В даний час відповідно до пункту 22 МСБО 41 при визначенні справедливої вартості шляхом дисконтування грошових потоків компанії виключають із розрахунку грошові потоки з оподаткування.

З 1 січня 2022 року вимогу про виключення податкових потоків коштів при оцінці справедливої вартості пункту 22 МСБО 41 скасовано. Ці зміни приводять у відповідність вимоги МСБО 41 щодо оцінки справедливої вартості з вимогами інших стандартів МСФЗ.

Зміни до МСФЗ, які набрали/набирають чинності з 01.01.2023 року:

МСФЗ 17 “Договори страхування”

МСФЗ 17 замінює проміжний Стандарт – МСФЗ 4, вимагає забезпечення послідовного обліку для всіх страхових договорів на основі поточної моделі оцінки, надає корисну інформацію про рентабельність договорів страхування.

МСФЗ 17 застосовується до: страхових контрактів (включаючи контракти перестраховування), які суб'єкт господарювання випускає, контракти перестраховування, які суб'єкт господарювання утримує, інвестиційних контрактів із умовами дискреційної участі, які він випускає, якщо суб'єкт господарювання випускає також і страхові контракти.

До основних нововведень МСФЗ 17 належить:

- класифікація страхових та інвестиційних договорів;
- обов'язкове відокремлення компонентів, які не є страховими;
- визначення прибутковості страхових контрактів під час первісного визнання (наприклад чи є страхові контракти обтяжливими);
- вимоги до агрегування контрактів: за рівнем ризику, прибутковістю, датою випуску та іншими вимогами стандарту;
- розширення вимог до розкриття інформації у фінансовій звітності у структурі балансу та звіті про фінансові результати;
- актуарні розрахунки через різні методи оцінки зобов'язань.

МСФЗ 17 застосовується ретроспективно.

МСБО 1 “Подання фінансової звітності”

Зміни до МСБО 1 “Подання фінансової звітності” стосуються класифікації поточних та довгострокових зобов'язань, зокрема:

уточнено, що зобов'язання класифікується як довгострокове, якщо організація має право відстрочити врегулювання зобов'язання щонайменше на 12 місяців – це право має існувати на дату закінчення звітного періоду;

класифікація залежить тільки від наявності такого права і не залежить від ймовірності того, чи планує компанія скористатися цим правом;

докладніше прописаний порядок оцінки обмежувальних умов (ковенантів).

Новий пункт у розділі “Короткострокові зобов'язання” викладено в такій редакції:

“72А Право організації відстрочити врегулювання зобов'язання щонайменше на дванадцять місяців після закінчення звітного періоду має бути реальним і має існувати на дату закінчення звітного періоду. Якщо право відстрочити врегулювання зобов'язання залежить від виконання організацією певних умов, то це право існує на дату закінчення звітного періоду тільки в тому випадку, якщо організація виконала ці умови на дату закінчення звітного періоду. Організація повинна виконати ці умови на дату закінчення звітного періоду, навіть якщо перевірка їх виконання здійснюється кредитором пізніше.”

Зобов'язання класифікувалося як короткострокове виходячи з термінів його виконання, визначених умовами договору.

Слід зауважити, що внесені зміни пропонують класифікувати зобов'язання як довгострокове шляхом “продовження” строку за рахунок наявності права виконати його пізніше як мінімум через рік після звітної дати.

За результатами застосування змін до МСБО 1 класифікація частини короткострокових зобов'язань може бути переглянута та змінена на довгострокові.

МСБО 8 “Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки”

Зміни до МСБО 8 уточнюють різницю між змінами облікових політик та облікових оцінок, а також визначають облікові оцінки як монетарні суми у фінансових звітах, щодо яких є невпевненість в оцінці.

У тексті Змін наголошується на тому, зокрема, що:

зміни в облікових оцінках, що є наслідком нової інформації або нових розробок, не є виправленням помилок;

результати зміни вхідних даних або методики оцінки є змінами в облікових оцінках, якщо вони не впливають із коригувань помилок минулих періодів;

зміни в облікових оцінках можуть впливати лише на прибутки/збитки поточного періоду або поточного та майбутнього періодів.

МСБО 12 “Податки на прибуток”

Відстрочене податкове зобов'язання слід визнавати щодо всіх тимчасових різниць, що підлягають оподаткуванню, крім тих випадків, коли такі різниці виникають від:

а) первісного визнання гудвілу, або

б) первісного визнання активу чи зобов'язання в операції, яка:

i) не є об'єднанням бізнесу;

ii) не має під час здійснення жодного впливу ні на обліковий, ні на оподатковуваний прибуток (податковий збиток);

iii) під час здійснення не призводить до виникнення тимчасових різниць, що підлягають оподаткуванню та вирахуванню, в рівних сумах.

Відстрочений податковий актив слід визнавати щодо всіх тимчасових різниць, що підлягають вирахуванню, якщо є ймовірним, що буде отримано оподатковуваний прибуток, до якого можна застосовувати тимчасову різницю, яка підлягає вирахуванню, за винятком ситуацій, коли відстрочений податковий актив виникає від первісного визнання активу або зобов'язання в операції, яка:

а) не є об'єднанням бізнесу;

б) не впливає під час здійснення операції ні на обліковий прибуток, ні на оподатковуваний прибуток (податковий збиток);

в) під час здійснення не призводить до виникнення тимчасових різниць, що підлягають оподаткуванню та вирахуванню, в рівних сумах.

На початку найбільш раннього порівняльного періоду суб'єкт господарювання повинен:

а) визнати відстрочений податковий актив в тій мірі, в якій є ймовірним, що буде отримано оподатковуваний прибуток, до якого можна застосовувати тимчасову різницю, що підлягає вирахуванню, та відстрочене податкове зобов'язання щодо всіх тимчасових різниць, що підлягають оподаткуванню та вирахуванню, пов'язаних з:

i) активами з правом використання та орендними зобов'язаннями, та

ii) витратами на виведення з експлуатації, відновлення та подібними зобов'язаннями та відповідними сумами, визнаними як частина вартості пов'язаного активу; та

б) визнає кумулятивний вплив першого застосування Змін як коригування вхідного сальдо нерозподіленого прибутку (або іншого компоненту капіталу) на цю дату.

У фінансовій звітності Товариства за звітний період 2021 рік, що закінчився 31.12.2021 р., не застосовувано достроково опубліковані МСФЗ, які не вступили в силу, поправки до них та інтерпретації.

2.4. Валюта подання звітності та функціональна валюта, ступінь округлення

Валюта подання звітності відповідає функціональній валюті, якою є національна валюта України – **гривня**, складена у тисячах гривень, округлених до цілих тисяч.

2.5. Припущення про безперервність діяльності

Фінансова звітність Товариства підготовлена виходячи з припущення безперервності діяльності, відповідно до якого реалізація активів і погашення зобов'язань відбувається в ході звичайної діяльності. Фінансова звітність не включає коригування, які необхідно було б провести в тому випадку, якби Товариство не могло б продовжити подальше здійснення фінансово-господарської діяльності відповідно до принципів безперервності діяльності.

Товариство не має намірів ліквідуватися або припинити діяльність, невизначеності щодо подій чи умов, які можуть спричинити значний сумнів щодо здатності Товариства продовжувати діяльність на безперервній основі немає. Ця фінансова звітність відображає поточну оцінку (судження) керівництва стосовно можливого впливу економічних умов на операції та фінансове положення Товариства та не містить будь-яких коригувань відображених сум, які були б необхідні, якби Товариство було неспроможне продовжувати свою діяльність та реалізовувало свої активи не в ході звичайної діяльності.

Починаючи з 01 січня 2020 року розпочалося глобальне розповсюдження COVID-19, яке суттєво сильно вплинуло на економічне становище як України, так і Товариства. На кінець 2019 р Всесвітня організація охорони здоров'я повідомляла про обмежене число випадків зараження COVID-19, але 31 січня 2020 року оголосила надзвичайну ситуацію в області охорони здоров'я, а 11 березня 2020 року - про початок пандемії з зв'язку зі стрімким поширенням COVID-19 в Європі та інших регіонах. Заходи, що вживаються по всьому світу з метою боротьби з поширенням COVID-19, призводять до необхідності обмеження ділової активності, що впливає на попит на деякі товари та послуги. Значна кількість компаній в країні вимушені припинити або обмежувати свою діяльність на невизначений на дату підготовки цієї фінансової звітності час. Заходи, що вживаються для стримування поширення вірусу, включаючи обмеження руху транспорту, карантин, соціальні дистанції, призупинення об'єктів інфраструктури, тощо уповільнюють економічну діяльність компаній, у тому числі Товариства.

Наслідки виникнення та поширення COVID-19 не мали суттєвого впливу на попит на послуги Товариства та Товариством не понесено додаткових операційних збитків. Скорочень робочої сили внаслідок соціального дистанціювання та загальнодержавного карантину Товариством не проводилось. Завдяки вдалій організації своєї операційної діяльності Товариство у звітному періоді не стикалось із масштабними всеохоплюючими загальнодержавними викликами, такими як: неліквідність швидкокопсувних запасів, критичні перебої розподілу продукції, перебої у ланцюгах поставок через закриття кордонів і припинення авіасполучення з країнами-постачальниками, збільшення від'ємних грошових потоків.

Товариство визначило, що ці події є некоригуючими по відношенню до фінансової звітності за 2021 рік. Відповідно, фінансовий стан на 31.12.2021 та результати діяльності за звітний 2021 рік, що закінчився 31 грудня 2021 року, не було скориговано на вплив подій, пов'язаних з COVID-19.

Тривалість та вплив пандемії COVID-19, а також ефективність державної підтримки на дату підготовки цієї фінансової звітності залишаються невизначеними, що не дозволяє з достатнім ступенем достовірності оцінити обсяги, тривалість і тяжкість цих наслідків, а також їх вплив на фінансовий стан та результати діяльності компанії в майбутніх періодах. Окремого оптимізму додає плани уряду України придбати у 2022 році визначену кількість вакцин для проведення вакцинації вразливих верств населення та загального зниження рівня захворюваності.

Товариством проведено аналіз впливу карантину та не виявило ознак порушення безперервності діяльності у майбутньому.

Товариство володіє достатнім обсягом оборотних активів та не потребує державної підтримки та додаткових кредитних ресурсів, не потребує поповнення статутного капіталу.

Керівництво Товариства уважно стежить за ситуацією із пандемією COVID-19, яка все ще перебуває в разгарі, та реалізує заходи щодо зниження негативного впливу зазначених подій на Товариство.

Починаючи з 24 лютого 2022 року розпочалася війна, повномасштабна військова агресія російської федерації проти України, війна яка має нищівний вплив на економічне становище як України, так і Товариства. Російські війська обстрілюють та знищують об'єкти інфраструктури, проводять масовані обстріли житлових районів українських міст та селищ із використанням артилерії, реактивних систем залпового вогню та балістичних ракет. Наказом Президента України в країні з 05 години 30 хвилин 24.02.2022 введено військовий стан. Станом на час затвердження цієї фінансової звітності керівництво України запровадило та здійснює передбачені Законом України "Про правовий режим воєнного стану" заходи і повноваження, необхідні для забезпечення оборони України, захисту безпеки населення та інтересів держави. У зв'язку із введенням в Україні воєнного стану тимчасово, на період дії правового режиму воєнного стану, можуть обмежуватися конституційні права і свободи людини і громадянина, передбачені статтями 30 – 34, 38, 39, 41 – 44, 53 Конституції України, а також вводиться тимчасові обмеження прав і законних інтересів юридичних осіб в межах та обсязі, що необхідні для забезпечення можливості запровадження та здійснення заходів правового режиму воєнного стану, які передбачені частиною першою статті 8 Закону України "Про правовий режим воєнного стану".

Після нападу на Україну російських військ проти РФ піднявся весь цивілізований світ. Західні країни стали на бік України і надають фінансову та гуманітарну допомогу Україні.

Наслідки військової агресії мають суттєвий вплив на попит на послуги Товариства, але Товариством не понесено додаткових операційних збитків. Скорочень робочої сили внаслідок війни Товариством не проводилось.

Не зважаючи на вдалу організацію своєї операційної діяльності Товариство у майбутніх періодах може стикнутись із масштабними всеохоплюючими загальнодержавними викликами, такими як: зростання внутрішнього боргу, збільшення кредитних ризиків, критичні перебої розподілу продукції, перебої у ланцюгах поставок через припинення авіасполучення з країнами-постачальниками, збільшення від'ємних грошових потоків.

Товариство визначило, що військова агресія РФ проти України, що розпочалася 24.02.2022 та триває на час затвердження цієї звітності є некоригуючою подією по відношенню до фінансової звітності за 2021 рік. Відповідно, фінансовий стан на 31.12.2021 та результати діяльності за звітний 2021 рік, що закінчився 31 грудня 2021 року, не було скориговано на вплив подій, пов'язаних з війною.

Тривалість та вплив війни, а також ефективність державної підтримки на дату підготовки цієї фінансової звітності залишаються невизначеними, що не дозволяє з достатнім ступенем достовірності оцінити обсяги, тривалість і тяжкість цих наслідків, а також їх вплив на фінансовий стан та результати діяльності компанії в майбутніх періодах. Товариством проведено аналіз впливу війни та не виявило ознак порушення безперервності діяльності у майбутньому.

Товариство володіє достатнім обсягом оборотних активів та не потребує державної підтримки та додаткових кредитних ресурсів, не потребує поповнення статутного капіталу.

Керівництво Товариства уважно стежить за впливом війни, яка все ще триває, на економічну ситуацію та реалізує заходи щодо зниження негативного впливу зазначених подій на Товариство.

Товариство вирішило проводити на безперервній основі аналіз чутливості кількох можливих сценаріїв, з метою постійного визначення, чи існує суттєва невизначеність щодо здатності компанії проводити діяльність на безперервній основі. Оцінка безперервної діяльності постійно оновлюється до дати затвердження фінансової звітності.

Крім впливу війни на безперервність діяльності, у разі наявності суттєвої невизначеності щодо безперервності діяльності Товариство перегляне всі сфери бухгалтерського обліку, які будуть знаходитись під впливом невизначеності суджень та оцінок, зокрема: бухгалтерські оцінки, оцінки

справедливої вартості, зменшення корисності активів, оцінка очікуваних кредитних збитків, облік хеджування, вплив на контрактні угоди та обтяжливі контракти, інші розкриття фінансової звітності.

2.6. Рішення про затвердження фінансової звітності

Фінансова звітність Товариства, затверджена до випуску керівником та головним бухгалтером КУА **20 березня 2022 року**. Ні учасники КУА, ні учасники Товариства, ні інші особи не мають права вносити зміни до цієї фінансової звітності після її затвердження до випуску.

2.7. Звітний період фінансової звітності

Звітним періодом, за який формується фінансова звітність, вважається 2021 рік, тобто період з 01 січня по 31 грудня 2021 року.

2.8. Концепція суттєвості у фінансовій звітності

Концепція суттєвості у фінансовій звітності визначається в МСФЗ 1. Згідно зі стандартом суттєві пропуски чи помилки мають місце тоді, коли можуть поодиночі або все разом вплинути на господарські рішення, що приймаються користувачами фінансової звітності на її основі. Цей принцип може застосовуватися і стосовно агрегування фінансової інформації та її розкриття. Визначення суттєвості у фінансовій звітності ґрунтується на низці чинників, серед яких значаться: специфіка діяльності підприємства, правова й економічна ситуація, якість систем бухгалтерії та внутрішнього контролю. В основу для визначення порога суттєвості в обліку Товариства обрано власний капітал, відсоток вартості обраної основи (тобто порогом суттєвості) є 1%. Якщо значення необхідних коригувань, які потребують МСФЗ, в межах від 0% до 1% від власного капіталу, то такий вплив визнається не суттєвим та не потребує відображення у обліку.

З метою формування показників фінансової звітності Товариство встановило Поріг суттєвості в розмірі:

Звіт	Поріг суттєвості
Звіт про фінансовий стан	До 5% підсумку балансу
Звіт про сукупний дохід	До 4% чистого доходу
Звіт про рух грошових коштів	До 4% суми чистого руху коштів від операційної діяльності
Звіт про зміни у власному капіталі	До 3% розміру власного капіталу підприємства

2.9. Операційне середовище, ризики та економічні умови в Україні

Товариство здійснює свою діяльність в Україні. Попре те, що економіка України вважається ринковою, вона продовжує демонструвати певні особливості, властиві економіці, що розвивається. З 24.02.2022 в Україні введено військовий стан. Такі особливості характеризуються, але не обмежуються, низьким рівнем ліквідності на ринках капіталу, суттєвими, але вкрай необхідними обмеженнями, помітною інфляцією та значним дефіцитом балансу державних фінансів та зовнішньої торгівлі. За різними оцінками, очікуване падіння ВВП України у 2022 році може сягнути 35-60%.

Війна призвела до закриття низки підприємств та зупинки роботи бізнесів. Це спровокувало хвилю безробіття, яка посилилася масовим переміщенням людей в західні регіони держави. Кількість українців, які виїхали за межі України з початку російського вторгнення становить більше 3 мільйонів осіб. Значна кількість компаній в Україні вимушені припиняти або обмежувати свою діяльність на невизначений на дату підготовки цієї фінансової звітності час. Заходи, що вживаються для стримування військової агресії уповільнюють економічну діяльність всієї країни, всіх компаній, у тому числі Товариства.

Керівництво України докладає максимальних зусиль для виконання своїх соціальних бюджетних програм. У зв'язку із зменшенням бюджетних надходжень, капітальні видатки країни зупинені.

Військові дії на півночі, сході на півдні України негативно відобразились на економіці та соціальних показниках розвитку всієї України. Проте найбільш відчутний економічний спад відбувався на територіях, що безпосередньо залучені або межують із зоною військового конфлікту. Різке зниження обсягів промислового виробництва, пов'язане з бомбардуванням та руйнуванням об'єктів цивільної інфраструктури, нафтосховищ, зерносховищ, з закриттям, переміщенням або призупиненням

діяльності підприємств, інфраструктурні втрати, зменшення кількості робочих місць, значне падіння доходів населення, масові скорочення робочих місць та інтенсифікація вимушеної міграції – основні фактори, що спричинили економічну кризу у всій країні.

Політико-економічна криза України у минулому. Країна демонструє політичну єдність. Війна, що розпочалася 24.02.2022, не погіршила фінансовий стан вітчизняних банків. Низький рівень ресурсної бази та перевага коротких пасивів робить банківський сектор надто вразливим до ризику втрати ліквідності, підвищення кредитного та ринкового ризику. Негативний вплив на банківську діяльність мають низькі доходи населення, а незадовільний фінансовий стан позичальників вимагає створення значних резервів, що в умовах відсутності відносно стабільних джерел надходження ресурсів ускладнює формування ресурсної бази комерційних банків, в зв'язку з чим українські підприємства відчують брак фінансування.

Товариство є фінансовою установою, що працює на фондовому ринку, тому має високу ступінь залежності від законодавчих та економічних обмежень.

На протязі 2021 року Товариство спрямовувало свої зусилля на збереження своєї клієнтської бази, підтримку довготривалих партнерських відносин з контрагентами та забезпечення економічного та раціонального використання коштів.

Показники фінансової звітності за 2018-2021 роки не перераховуються, керівництво Товариства та управлінський персонал КУА ґрунтуючись на власному судженні прийняло рішення не застосовувати процедуру коригування показників, так як вважає що вплив перерахунку на фінансову звітність буде несуттєвим, на що вказують специфічні фактори в економічному середовищі країни.

РОЗДІЛ 3. Суттєві положення облікової політики

3.1. Основи оцінки, застосовані при складанні фінансової звітності

Ця фінансова звітність підготовлена на основі історичної собівартості та справедливої вартості або амортизованої собівартості окремих фінансових інструментів відповідно до МСФЗ 9 «Фінансові інструменти». Оцінка справедливої вартості здійснюється з використанням методів оцінки фінансових інструментів, дозволених МСФЗ 13 «Оцінки за справедливою вартістю». Такі методи оцінки включають використання справедливої вартості як ціни, яка була б отримана за продаж активу, або сплачена за передачу зобов'язання у звичайній операції між учасниками ринку на дату оцінки. Зокрема використання біржових котирувань або даних про поточну ринкову вартість іншого аналогічного за характером інструменту, аналіз дисконтованих грошових потоків або інші моделі визначення справедливої вартості. Передбачувана справедлива вартість фінансових активів і зобов'язань визначається з використанням наявної інформації про ринок і відповідних методів оцінки.

3.2. Загальні положення щодо облікових політик

3.2.1. Основа формування облікових політик

Облікові політики - конкретні принципи, основи, домовленості, правила та практика, застосовані суб'єктом господарювання при складанні та поданні фінансової звітності. МСФЗ наводить облікові політики, які, за висновком РМСБО, дають змогу скласти таку фінансову звітність, яка міститиме доречну та достовірну інформацію про операції, інші події та умови, до яких вони застосовуються. Такі політики не слід застосовувати, якщо вплив їх застосування є несуттєвим.

Облікова політика Товариства розроблена та затверджена керівництвом Товариства відповідно до вимог МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки» та інших чинних МСФЗ, зокрема, МСФЗ 9 «Фінансові інструменти» та МСФЗ 15 «Дохід від договорів з клієнтами», МСФЗ 16 «Оренда».

Облікова політика визначає:

- основні принципи ведення бухгалтерського (фінансового) обліку та формування статей звітності;
- єдині методи оцінки активів, зобов'язань та інших статей балансу;

- порядок нарахування доходів та витрат;
- порядок формування та використання спеціальних резервів;
- методи оцінки фінансового результату діяльності Товариства та сплати ним податків;
- вимоги та вказівки щодо обліку окремих операцій.

Бухгалтерський облік Товариства ґрунтується на таких принципах:

- обачність - застосування в бухгалтерському обліку методів оцінки, які повинні запобігати заниженню оцінки зобов'язань та витрат і завищенню оцінки активів і доходів Товариства;
- повне висвітлення – фінансова звітність повинна містити всю інформацію про фактичні та потенційні наслідки господарських операцій та подій, здатних вплинути на рішення, що приймаються на її основі;
- автономність – Товариство розглядається як юридична особа, відокремлена від її власників, у зв'язку з чим особисте майно та зобов'язання власників не повинні відображатися у фінансовій звітності Товариства;
- послідовність – постійне (із року в рік) застосування Товариством обраної облікової політики. Зміна облікової політики можлива лише у випадках, передбачених міжнародними стандартами бухгалтерського обліку, і повинна бути обґрунтована та розкрита у фінансовій звітності;
- безперервність – оцінка активів та зобов'язань Товариства здійснюється зважаючи на припущення, що її діяльність триватиме далі;
- нарахування та відповідність доходів і витрат – для визначення фінансового результату звітного періоду необхідно порівняти доходи звітного періоду з витратами, що були здійснені для отримання цих доходів. До того ж доходи і витрати відображаються в бухгалтерському обліку та фінансовій звітності в момент їх виникнення, незалежно від дати надходження або сплати грошових коштів;
- превалювання сутності над формою – операції обліковуються відповідно до їх сутності, а не лише зважаючи на юридичну форму;
- історична (фактична) собівартість – пріоритетною є оцінка активів Товариства відповідно до витрат на їх придбання;
- єдиний грошовий вимірник – вимірювання та узагальнення всіх господарських операцій Товариства в її фінансовій звітності здійснюється в єдиній грошовій одиниці;
- періодичність – можливість поділу діяльності Товариства на певні періоди часу з метою складання фінансової звітності.

3.2.2. Організація бухгалтерського обліку в Товаристві

Бухгалтерський облік є обов'язковим видом обліку, який ведеться КУА на підставі договору про управління активами. Фінансова, податкова, статистична та інші види звітності, що використовують грошовий вимірник, ґрунтуються на даних бухгалтерського обліку. Бухгалтерський облік – процес виявлення, вимірювання, реєстрації, накопичення, узагальнення, зберігання та передачі інформації про діяльність Товариства зовнішнім та внутрішнім користувачам.

Управлінський облік – система опрацювання та підготовки інформації про діяльність Товариства для внутрішніх користувачів у процесі управління Товариством.

Податковий облік ґрунтується на даних бухгалтерського обліку та здійснюється відповідно до вимог Податкового кодексу України, інших законодавчих та нормативно-правових актів з питань оподаткування.

Облік витрат, доходів та амортизації для розрахунку суми прибутку, що підлягає оподаткуванню, здійснюється в розрізі додатків до декларації з податку на прибуток підприємства.

Інші податки та обов'язкові платежі сплачуються Товариством згідно з чинним законодавством України.

Відповідальність за організацію бухгалтерського обліку та забезпечення фіксування фактів здійснення всіх господарських операцій у первинних документах, збереження опрацьованих документів, реєстрів і звітності протягом встановленого строку несе керівник КУА, який здійснює керівництво КУА відповідно до законодавства та установчих документів. Керівник КУА створює необхідні умови для правильного ведення бухгалтерського обліку в Товаристві, забезпечує неухильне

виконання всіма підрозділами, службами та працівниками, причетними до бухгалтерського обліку, правомірних вимог головного бухгалтера щодо дотримання порядку оформлення та подання до обліку первинних документів.

Ведення обліку Товариства здійснюється із застосуванням Плану рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталу, зобов'язань і господарських операцій підприємств і організацій. З метою забезпечення необхідної деталізації облікової інформації головний бухгалтер може вводити додаткові субрахунки.

Дата балансу – дата, на яку складений баланс Товариства. Баланс (Звіт про фінансовий стан) Товариства складається за станом на кінець останнього дня звітного кварталу (року). У звіті про фінансовий стан Товариство подає поточні та непоточні активи і поточні та непоточні зобов'язання як окремі класифікації.

Товариство класифікує актив як поточний, якщо:

- воно сподівається реалізувати цей актив або має намір продати чи споживати його у своєму нормальному операційному циклі;
- воно утримує актив в основному з метою продажу;
- воно сподівається реалізувати актив протягом 12 місяців після звітного періоду; або
- актив є грошовими коштами чи еквівалентами грошових коштів, якщо немає обмежень щодо обміну чи використання цього активу для погашення зобов'язання принаймні протягом дванадцяти місяців після звітного періоду.

Усі інші активи Товариства класифікує як непоточні.

Товариство класифікує зобов'язання як поточне, якщо:

- воно сподівається погасити це зобов'язання в ході свого нормального операційного циклу;
- воно утримує це зобов'язання в основному з метою продажу;
- зобов'язання підлягає погашенню протягом дванадцяти місяців після звітного періоду;
- воно не має безумовного права відстрочити погашення зобов'язання протягом як мінімум дванадцяти місяців після звітного періоду.

Усі інші зобов'язання Товариство класифікує як непоточні.

Інформація, що наведена у фінансових звітах і додатках до них, будується на принципах зрозумілості, доречності, вірогідності і порівнянності. Інформація також має сприяти прийняттю правильних економічних рішень шляхом оцінки минулих, теперішніх та майбутніх подій, підтвердження чи коригування подій зроблених у минулому.

Основними принципами подання фінансової звітності є:

Достовірне подання – фінансова звітність має достовірно подавати фінансовий стан, фінансові результати діяльності та грошові потоки Товариства. Достовірне подання вимагає правдивого подання впливу операцій, інших подій та умов відповідно до визначень та критеріїв визнання для активів, зобов'язань, доходу та витрат, наведених у Концептуальній основі фінансової звітності. Передбачається, що в результаті застосування МСФЗ з розкриттям додаткової інформації (за потреби) буде досягнуто достовірне подання у фінансовій звітності.

Безперервність – Товариство складає фінансову звітність на основі безперервності. Якщо під час оцінювання управлінський персонал знає про суттєві невизначеності, пов'язані з подіями чи умовами, які можуть спричинити значний сумнів щодо здатності Товариства продовжувати діяльність на безперервній основі, Товариство розкриватиме інформацію про такі невизначеності. Оцінюючи доречність припущення про безперервність, управлінський персонал бере до уваги всю наявну інформацію щодо майбутнього – щонайменше на 12 місяців з кінця звітного періоду, але не обмежуючись цим періодом

Нарахування – Товариство складає свою фінансову звітність (крім інформації про рух грошових коштів) за принципом нарахування.

Суттєвість і об'єднання у групи – кожний суттєвий клас подібних статей повинен бути представлений у фінансовій звітності окремо. Неподібні статті можуть бути згруповані, тільки якщо кожна з них окремо є несуттєвими.

Згортання – Товариство не повинне згортати активи та зобов'язання або дохід і витрати, якщо тільки цього не вимагає або не дозволяє МСФЗ.

Порівняльна інформація – крім випадків, коли МСФЗ дозволяють чи вимагають інше, Товариство розкриває інформацію стосовно попереднього періоду щодо всіх сум, наведених у фінансовій звітності поточного періоду. Товариство включає порівняльну інформацію також в описову частину, якщо вона є доречною для розуміння фінансової звітності поточного періоду.

Послідовність подання – Товариство зберігає подання та класифікацію статей у фінансовій звітності від одного періоду до іншого, якщо тільки:

- не є очевидним (внаслідок суттєвої зміни в характері операцій суб'єкта господарювання або огляду його фінансової звітності), що інше подання чи інша класифікація будуть більш доречними з урахуванням критеріїв щодо обрання та застосування облікових політик у МСБО 8;
- МСФЗ не вимагає зміни в поданні.

3.2.3. Інформація про зміни в облікових політиках

Товариство обирає та застосовує свої облікові політики послідовно для подібних операції, інших події або умов, якщо МСФЗ конкретно не вимагає або не дозволяє визначення категорії статей, для яких інші політики можуть бути доречними.

З 01 січня 2018 року Товариство застосовує МСФЗ 15 «Дохід від договорів з клієнтами». Товариство отримує основний дохід від розміщення своїх цінних паперів та отримання прибутку від купівлі-продажу фінансових інструментів та часток в Статутному Капіталі інших українських підприємств.

Керівництвом Товариства та управлінським персоналом КУА було прийнято рішення про застосування МСФЗ 9 «Фінансові інструменти» з 01 січня 2015 року (застосування МСФЗ раніше дати набуття чинності дозволяється). Зокрема, нові вимоги до класифікації фінансових активів фінансових активів і зобов'язань.

З 01 січня 2018 року МСФЗ 9 «Фінансові інструменти» має нову редакцію, яка серед іншого передбачає зміну підходів до зменшення корисності фінансових інструментів. Враховуючи класифікацію фінансових активів, що використовується Товариством, розрахунок очікуваних кредитних збитків застосовується до фінансових активів, що оцінюються за амортизованою вартістю. Інформація про облікові політики щодо очікуваних кредитних збитків надається в примітці 3.3.8.2, а інформація про суми, обумовлені очікуваними кредитними збитками наведені у пункті 6.9 цих приміток

Міжнародний стандарт фінансової звітності 16 «Оренда» (далі - «МСФЗ 16») набрав чинності з 01 січня 2019 року та замінив Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку 17 «Оренда». У відповідності до МСФЗ 16 активи, при використанні яких до Товариства не переходять практично всі ризики та вигоди, пов'язані з володінням вважаються орендованими.

Договори оренди відображаються у звіті про фінансовий стан шляхом визнання активів у формі права користування і зобов'язань з оренди, або якщо прийнято рішення про застосування необов'язкового звільнення щодо короткострокової оренди та необов'язкового звільнення щодо оренди об'єктів з низькою вартістю, платежі з оренди визнаються як витрати у звіті про прибутки і збитки рівними частками протягом строку оренди.

Застосування МСФЗ 16 не вплинуло на Фінансову звітність Товариства оскільки Товариство орендує приміщення для здійснення діяльності та договором передбачено термін дії договору – 12 місяців, тому оренду приміщення Товариство вважає короткостроковою та прийняло рішення про незастосування вимог параграфів 22-49 МСФЗ 16 щодо такої оренди. Товариство визнає орендні платежі, пов'язані з такою орендою, як витрати на прямих лінійній основі протягом строку оренди.

Відповідно до параграфу 14 МСБО 8 Товариство змінює облікову політику, тільки якщо така зміна:

- вимагається МЗФЗ;
- приводить до того, що фінансова звітність надає достовірну та доречнішу інформацію про вплив операцій, інших подій або умов на фінансовий стан, фінансові результати діяльності або грошові потоки Товариства.

Однакові політики застосовуються протягом кожного періоду та в проміжок часу від одного періоду до іншого, щоб користувачі фінансової звітності мали змогу порівняти фінансову звітність Товариства через якийсь час для визначення тенденцій у фінансову стані, фінансових результатах діяльності та грошових потоках.

3.2.4. Форма та назви фінансових звітів

Перелік та назви форм фінансової звітності Товариства відповідають вимогам, встановленим НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності».

Склад звітності: «Баланс (звіт про фінансовий стан)» станом на 31.12.2021р., «Звіт про фінансові результати» за 2021 рік, «Звіт про рух грошових коштів (за прямим методом)» за 2021 рік, «Звіт про власний капітал» за 2021 рік та Примітки, що розроблені у відповідності до МСФЗ.

3.2.5. Методи подання інформації у фінансових звітах

Згідно МСФЗ та враховуючи НП(С) БО 1 Звіт про сукупний дохід передбачає подання витрат, визнаних у прибутку або збитку, за класифікацією, основою на методі "функції витрат" або "собівартості реалізації", згідно з яким витрати класифікують відповідно до їх функцій як частини собівартості чи, наприклад, витрат на збут або адміністративну діяльність.

Представлення грошових потоків від операційної діяльності у Звіті про рух грошових коштів здійснюється із застосуванням прямого методу, згідно з яким розкривається інформація про основні класи надходжень грошових коштів чи виплат грошових коштів. Інформація про основні види грошових надходжень та грошових виплат формується на підставі облікових записів Товариства.

3.3. Облікові політики щодо фінансових інструментів

3.3.1. Визнання та оцінка фінансових інструментів

Товариство визнає фінансовий актив або фінансове зобов'язання у своєму Звіті про фінансовий стан тільки тоді, коли вона стає стороною договірних положень щодо інструменту. Визнання та припинення визнання покупки або продажу фінансових активів на стандартних умовах здійснюється з використанням обліку за датою операції або обліку за датою розрахунку. За строком виконання фінансові активи та фінансові зобов'язання поділяються на поточні (зі строком виконання зобов'язань до 12 місяців) та довгострокові (зі строком виконання зобов'язань більше 12 місяців)

3.3.2. Припинення визнання фінансових активів та зобов'язань

3.3.2.1. Припинення визнання фінансових активів

Товариство припиняє визнання фінансового активу тільки тоді, коли:

1. закінчується термін дії договірних прав на потоки грошових коштів від цього фінансового активу, або
2. воно передає фінансовий актив і при цьому передача задовольняє вимогам припинення визнання відповідно до цієї облікової політики.

Товариство передає фінансовий актив тільки тоді, коли:

1. передає договірні права на одержання грошових потоків від цього фінансового активу; або
2. зберігає контрактні права на одержання грошових потоків від фінансового активу, але бере контрактне зобов'язання виплатити ці грошові потоки одному або кільком одержувачам після досягнення відповідної домовленості.

Якщо Товариство зберігає контрактні права на одержання грошових потоків від фінансового активу («первісного активу»), але бере контрактне зобов'язання виплатити ці грошові потоки одному або кільком підприємствам («кінцевим одержувачам»), Товариство розглядає дану операцію як передачу фінансового активу лише тоді, коли виконуються всі три наступні умови.

1. Товариство не має зобов'язання виплатити суми кінцевим одержувачам, якщо вона не отримає еквівалентні суми за первісним активом. Видача Товариством короткострокових авансів з правом повного відшкодування виданої суми плюс нараховані відсотки за ринковою ставкою, що не порушує цю умову.
2. Умовами договору з передачі грошових коштів Товариства забороняється продавати або віддавати в заставу первісний актив, за винятком передачі його кінцевим одержувачем в якості забезпечення зобов'язання виплатити їй грошові кошти.
3. У Товариства є зобов'язання перераховувати грошові кошти, що збираються від імені кінцевих одержувачів, без істотних затримок. Крім того, у Товариства немає права реінвестувати такі кошти, за винятком інвестицій в грошові кошти або еквіваленти грошових коштів (як визначено в МСФЗ (IAS) 7 «Звіт про рух грошових коштів»), протягом короткого періоду проведення розрахунків від дати отримання грошових коштів до дати необхідного перерахування їх кінцевим одержувачам, при цьому відсотки, зароблені від такої інвестиції, передаються кінцевим одержувачам.

Коли Товариство передає фінансовий актив, йому слід оцінити ступінь, в якій зберігає ризики і вигоди, пов'язані з володінням фінансовим активом. У цьому випадку:

1. якщо Товариство передає в основному всі ризики та вигоди, пов'язані з володінням фінансовим активом, то Товариство повинно припинити визнання фінансового активу і визнати окремо як активи або зобов'язання будь-які права і зобов'язання, які були створені або збережені при передачі;
2. якщо Товариство зберігає практично всі ризики і вигоди, пов'язані з володінням фінансовим активом, то повинно продовжувати визнавати фінансовий актив;
3. якщо Товариство не передає і не зберігає практично всі ризики і вигоди, пов'язані з володінням фінансовим активом, то повинно визначити, чи збережений контроль над фінансовим активом. У цьому випадку:
 - якщо Товариство не зберегло контроль, то воно повинно припинити визнання фінансового активу і визнати окремо як активи або зобов'язання будь-які права і зобов'язання, які були створені або збережені при передачі.
 - якщо Товариство зберегло контроль, то воно повинно продовжувати визнання фінансового активу в тій мірі, в якій він продовжує брати участь у фінансовому активі.

Передача ризиків і вигод оцінюється шляхом порівняння ризику зміни сум і термінів чистих грошових потоків від переданого активу, якому схильно Товариство до і після його передачі. Товариство зберегло практично всі ризики і вигоди, пов'язані з володінням фінансовим активом, якщо ризик зміни наведеної вартості майбутніх чистих грошових потоків від фінансового активу, якому піддається Товариство, істотно не змінюється в результаті передачі (наприклад, в зв'язку з тим, що воно продала фінансовий актив за договором з умовою зворотної купівлі за фіксованою ціною або за ціною продажу плюс дохід кредитора). Товариство передало практично всі ризики і вигоди, пов'язані з володінням фінансовим активом, якщо ризик цих змін більш не є значним по відношенню до загальних можливих змін приведеної вартості майбутніх чистих грошових потоків, пов'язаних з фінансовим активом.

У багатьох випадках буває очевидним, що Товариство передало або зберегло практично всі ризики і вигоди, пов'язані з володінням фінансовим активом, і немає необхідності у виконанні будь-яких розрахунків. В інших випадках необхідно розрахувати і порівняти ризики Товариства, пов'язані зі зміною наведеної вартості майбутніх чистих грошових потоків до і після передачі. Розрахунок і порівняння робляться з використанням в якості ставки дисконтування відповідної поточної ринкової процентної ставки. До уваги приймаються всі обґрунтовано можливі зміни чистих потоків грошових коштів, при цьому більше значення надається тим результатам, імовірність виникнення яких вище.

Збереження Товариством контролю над переданим активом залежить від можливості приймаючої сторони продати актив. Якщо приймаюча сторона має реальну можливість продати весь актив непов'язаній третій стороні, і при цьому приймаюча сторона може використовувати таку можливість в односторонньому порядку, без необхідності накладати додаткові обмеження на таку передачу, то Товариство не зберегло контроль. У всіх інших випадках Товариство зберігає контроль.

3.3.2.2 Передачі, що задовольняють вимогам для припинення визнання

Якщо Товариство передає фінансовий актив у повному обсязі таким чином, що передача задовольняє вимогам для припинення визнання, і зберігає право обслуговувати фінансовий актив за винагороду, то воно повинно визнати актив або зобов'язання за таким контрактом на обслуговування. Якщо очікується, що винагорода, що підлягає отриманню, не компенсує Товариству здійснення обслуговування в достатній мірі, то повинно бути визнано зобов'язання з обслуговування за справедливою вартістю. Якщо очікується, що винагорода, що підлягає отриманню, буде більш, ніж достатньою компенсацією за обслуговування, повинен бути визнаний актив по обслуговуванню, представлений правом на здійснення обслуговування, в розмірі, визначеному на основі розподілу балансової вартості більшого фінансового активу.

Якщо в результаті передачі визнання фінансового активу припинено в повному обсязі, але передавання приводить до появи у Товариства нового фінансового активу або прийняття нового фінансового зобов'язання, або зобов'язання з обслуговування, то Товариство повинно визнати новий фінансовий актив, фінансове зобов'язання або зобов'язання з обслуговування за справедливою вартістю.

При припиненні визнання фінансового активу в повному обсязі різниця між:

1. балансовою вартістю (оціненою на дату припинення визнання) і
2. сумою отриманого відшкодування (включаючи новий отриманий актив за вирахуванням нового прийнятого зобов'язання) повинна бути визнана у Звіті про прибутки та збитки.

Якщо переданий актив є частиною більшого фінансового активу (наприклад, коли передаються потоки грошових потоків від відсотка, що є частиною боргового інструмента, і ця передана частина задовольняє вимогам для припинення визнання в повному обсязі), то попередня балансова вартість більшого фінансового активу повинна бути розподілена між частиною, визнання якої продовжується, та частиною, визнання якої припиняється, на основі відносної справедливої вартості цих частин на дату передачі. Для цієї цілі актив по обслуговуванню повинен бути відображений в обліку як частина, визнання якої продовжується.

Різниця між:

- балансовою вартістю (оціненою на дату припинення визнання), розподіленою на частину, визнання якої припинено та
- сумою відшкодування, отриманого за частину, визнання якої припинено (включаючи новий отриманий актив за вирахуванням нового прийнятого зобов'язання) повинна бути визнана у Звіті про прибутки та збитки.

Якщо Товариство розподіляє попередню балансову вартість більшого фінансового активу між частиною, визнання якої продовжується, та частиною, визнання якої припинено, то повинна бути визначена справедлива вартість тієї частини, визнання якої продовжується. Якщо у Товариства є досвід продажу частин активів, аналогічних частині, визнання якої продовжується, або існують інші ринкові операції для подібних частин активів, то останні ціни фактичних операцій забезпечують найкращу оцінку справедливої вартості цієї частини активу.

За відсутності цінних котирувань або недавніх ринкових операцій, які могли б служити підставою для визначення справедливої вартості частини активу, визнання якої продовжується, найкращою оцінкою є різниця між справедливою вартістю більшого фінансового активу в цілому та відшкодуванням, отриманим від приймаючої сторони за частину активу, визнання якої припинено.

3.3.2.3 Передавання, які не відповідають вимогам для припинення визнання

Якщо передавання не приводить до припинення визнання, тому що Товариство зберегло практично всі ризики і вигоди, пов'язані з володінням переданим активом, то Товариство повинно продовжувати визнавати переданий актив у повному обсязі і повинна визнати фінансове зобов'язання щодо отриманого відшкодування. У наступні періоди Товариство повинно визнавати всі доходи від переданого активу і всі витрати, понесені по фінансовим зобов'язанням.

3.3.2.4 Припинення визнання фінансових зобов'язань

Товариство виключає фінансове зобов'язання (або частину фінансового зобов'язання) зі Звіту про фінансовий стан тільки тоді, коли воно погашено, тобто коли вказане в договорі зобов'язання виконано, або анульовано, або термін його дії закінчився.

Обмін борговими інструментами з суттєво відмінними умовами між існуючим позичальником та позикодавцем обліковується як погашення первісного фінансового зобов'язання й визнання нового фінансового зобов'язання. Подібним чином і значна модифікація умов існуючого фінансового зобов'язання або його частини (незалежно від того, чи пов'язана ця зміна з фінансовими труднощами боржника) обліковується як погашення первісного фінансового зобов'язання та визнання нового фінансового зобов'язання.

Різниця між балансовою вартістю погашеного або переданого іншій стороні фінансового зобов'язання (або частини фінансового зобов'язання) і сплаченою компенсацією, включаючи будь-які передані негрошові активи або прийняті зобов'язання, повинна бути визнана у Звіті про прибутки та збитки.

При викупі частини фінансового зобов'язання Товариство розподіляє колишню балансову вартість даного фінансового зобов'язання між тією частиною, яка продовжує визнаватися, і частиною, визнання якої припинено, виходячи з відносних величин справедливої вартості цих частин на дату викупу. Різниця між балансовою вартістю, розподіленою на частину, визнання якої припинено, і сумою відшкодування (включаючи передані негрошові активи або прийняті зобов'язання), виплаченої за частину, визнання якої припинено, має бути визнана у Звіті про прибутки та збитки.

3.3.2.5. Згорання фінансових активів та зобов'язань

Фінансові активи та зобов'язання згортаються, якщо Товариство має юридичне право здійснювати залік визнаних у балансі сум і має намір або зробити взаємозалік, або реалізувати актив та виконати зобов'язання одночасно.

3.3.3. Класифікація фінансових активів і зобов'язань

Згідно МСФЗ (IFRS) 9 використовуються наступні категорії фінансових активів:

1. Фінансові активи, що обліковуються за амортизованою вартістю;
2. Фінансові активи, що обліковуються за справедливою вартістю через інший сукупний дохід;
3. Фінансові активи, що обліковуються за справедливою вартістю через прибуток або збиток;

Категорії фінансових зобов'язань:

1. за справедливою вартістю;
2. за амортизованою вартістю.

Класифікація фінансових активів здійснюється на підставі обох таких критеріїв:

1. бізнес-моделі суб'єкта господарювання з управління фінансовими активами; та
2. установленими договором характеристиками грошових потоків за фінансовим активом.

3.3.3.1 Фінансові активи, що обліковуються за амортизованою вартістю.

Фінансовий актив обліковується за амортизованою вартістю, якщо одночасно дотримані два критерії:

1. Метою бізнес-моделі є утримування фінансового активу для отримання всіх договірних грошових потоків; і
2. договірні умови фінансового активу генерують у певні дати грошові потоки, котрі є суто виплатами основної суми та процентів на непогашену частку основної суми.

Якщо хоча б один з вищевказаних критеріїв не дотримано, фінансовий актив оцінюється за справедливою вартістю.

Навіть якщо обидві умови дотримуються, Товариство має право класифікувати фінансовий актив в категорію, що обліковується за справедливою вартістю через прибуток або збиток, якщо така класифікація усуває або значно зменшує невідповідність в оцінці або визнанні.

До фінансових активів, що оцінюються за амортизованою собівартістю, Товариство відносить:

- облігації;
- депозити;
- дебіторську заборгованість (у тому числі позики та векселі).

Після первісного визнання Товариство оцінює їх за амортизованою собівартістю, застосовуючи метод ефективного відсотка.

Застосовуючи аналіз дисконтованих грошових потоків, Товариство використовує кілька ставок дисконту, котрі відповідають переважаючим на ринку нормам доходу для фінансових інструментів, які мають в основному подібні умови і характеристики, включаючи кредитну якість інструмента, залишок строку, протягом якого ставка відсотка за контрактом є фіксованою. А також залишок строку до погашення основної суми та валюти, в якій здійснюватимуться платежі.

3.3.3.2. Фінансові активи, що обліковуються за справедливою вартістю через інший сукупний дохід.

Фінансові активи Товариства, що не враховуються за амортизованою вартістю, обліковуються за справедливою вартістю.

Фінансовий актив обліковується за справедливою вартістю через інший сукупний дохід, якщо дотримані два критерії:

1. Метою бізнес-моделі є утримання фінансового активу як для отримання всіх договірних грошових потоків, так і шляхом продажу фінансового активу; і
2. Договірні умови фінансового активу генерують у певні дати грошові потоки, котрі є суто виплатами основної суми та процентів на непогашену частку основної суми.

3.3.3.3. Фінансові активи, що обліковуються за справедливою вартістю через прибуток або збиток.

Товариство враховує фінансові активи за справедливою вартістю через прибуток або збиток, за винятком випадків, коли вони відображаються за амортизованою вартістю або за справедливою вартістю через інший сукупний дохід.

До фінансових активів, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку, відносяться акції та паї (частки) господарських товариств.

Після первісного визнання Товариство оцінює їх за справедливою вартістю.

Справедлива вартість акцій, які внесені до біржового списку, оцінюється за біржовим курсом організатора торгівлі.

Якщо акції мають обіг більш як на одному організаторі торгівлі, при розрахунку вартості активів такі інструменти оцінюються за курсом на основному ринку для цього активу або, за відсутності основного ринку, на найсприятливішому ринку для нього. За відсутності свідчень на користь протилежного, ринок, на якому Товариство зазвичай здійснює операцію продажу активу, приймається за основний ринок або, за відсутності основного ринку, за найсприятливіший ринок.

При оцінці справедливої вартості активів застосовуються методи оцінки вартості, які відповідають обставинам та для яких є достатньо даних, щоб оцінити справедливу вартість, максимізуючи використання доречних відкритих даних та мінімізуючи використання закритих вхідних даних.

Оцінка акцій, що входять до складу активів Товариства та перебувають у біржовому списку організатора торгівлі і при цьому не мають визначеного біржового курсу на дату оцінки, здійснюється за останньою балансовою вартістю.

Для оцінки акцій, що входять до складу активів Товариства та не перебувають у біржовому списку організатора торгівлі та паїв (часток) господарських товариств за обмежених обставин наближеною оцінкою справедливої вартості може бути собівартість чи історична вартість. Це може бути тоді, коли наявної останньої інформації недостатньо щоб визначити справедливу вартість або коли існує широкий діапазон можливих оцінок справедливої вартості, а собівартість є найкращою оцінкою справедливої вартості в цьому діапазоні.

Якщо є підстави вважати, що балансова вартість суттєво відрізняється від справедливої, Товариство визначає справедливу вартість за допомогою інших методів оцінки. Відхилення можуть бути зумовлені значними змінами у фінансовому стані емітента та/або змінами кон'юнктури ринків, на яких емітент здійснює свою діяльність, а також змінами у кон'юнктурі фондового ринку.

Справедлива вартість акцій, обіг яких зупинене, у тому числі цінних паперів емітентів, які включені до Списку емітентів, що мають ознаки фіктивності, визначається із урахуванням наявності строків відновлення обігу таких цінних паперів, наявності фінансової звітності таких емітентів, результатів їх діяльності, очікування надходження майбутніх економічних вигід.

Справедлива вартість паїв (часток) господарських товариств розраховується як добуток частки на чисті активи (власний капітал) господарського товариства

На протязі року з моменту блокування цінних паперів, які не було заблоковано раніше, для оцінки справедливої вартості використовується коефіцієнт уцінки:

- від моменту блокування та на протязі перших 3-х місяців -25%
- від 3 – х місяців до 6 місяців – 50%
- від 6 місяців до 9 місяців -75%
- більше 9 місяців – 100%

3.3.4. Фінансові зобов'язання.

Товариство класифікує всі фінансові зобов'язання як оцінювані за амортизованою вартістю з використанням методу ефективної ставки відсотка, за винятком:

- 1) фінансових зобов'язань, які оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням у прибутку чи збитку.
- 2) фінансових зобов'язань, які виникають в тому випадку, коли передача фінансового активу не задовольняє вимогам для припинення визнання або коли застосовується принцип подальшої участі;
- 3) договорів фінансової гарантії. Після первісного визнання емітент такого договору, згодом оцінює такий договір за найбільшою величиною з:
 - сумою резерву під очікувані кредитні збитки
 - первісно визнаної суми за вирахуванням, якщо буде потреба, сукупного розміру доходу, визнаного відповідно до МСФЗ (IAS) 15
- 4) зобов'язання надати позику за відсотковою ставкою нижче ринкової. Після первісного визнання емітент такого зобов'язання згодом оцінює його за найбільшою величиною з:
 - сумою резерву під очікувані кредитні збитки
 - первісно визнаною сумою за вирахуванням, якщо буде потреба, сукупного розміру доходу, визнаного відповідно до МСФЗ (IAS) 15

При первісному визнанні Товариство може безповоротно класифікувати фінансове зобов'язання, що оцінюється за справедливою вартістю з відображенням переоцінки як прибутку або збитку, якщо це дозволено відповідно до облікової політики або щоб забезпечити надання більш релевантної інформації, оскільки:

- 1) усуває або значно зменшує облікову невідповідність, яка в іншому випадку виникла б при оцінці активів або зобов'язань; або визнання пов'язаного з ними прибутку і збитку з використанням різних основ; або
- 2) управління групою фінансових зобов'язань або групою фінансових активів і фінансових зобов'язань і оцінка здійснюються на основі справедливої вартості відповідно до задокументованої стратегії управління ризиками або інвестиційною стратегією.

Кредиторська заборгованість

Кредиторська заборгованість визначається як зобов'язання тоді, коли Товариство стає стороною договору та, внаслідок цього набуває юридичне зобов'язання сплатити грошові кошти.

Поточні зобов'язання – це зобов'язання, які відповідають одній або декільком із нижченаведених ознак:

- Керівництво Товариства сподівається погасити зобов'язання або зобов'язання підлягає погашенню протягом дванадцяти місяців після звітного періоду;
- Керівництво Товариства не має безумовного права відстрочити погашення зобов'язання протягом щонайменше дванадцяти місяців після звітного періоду.

Поточні зобов'язання визнаються за умови відповідності визначенню і критеріям визнання зобов'язань.

Поточні зобов'язання оцінюються в подальшому за амортизованою вартістю.

Поточну кредиторську заборгованість без встановленої ставки відсотка Товариство оцінює за сумою первісного рахунку фактури, якщо вплив дисконтування є несуттєвий.

3.3.5. Перекласифікація фінансових активів і зобов'язань.

Перекласифікація повинна бути істотною для операцій Товариства і доказова зовнішнім сторонам. Будь-яка рекласифікація повинна враховуватися перспективно.

3.3.5.1. Перекласифікація фінансових активів.

Товариство повинно рекласифікувати фінансові активи тільки тоді, коли змінюється бізнес-модель, яка використовується для управління фінансовими активами. Зміни в бізнес-модель не можуть і не повинні бути частими.

Товариство здійснює рекласифікацію перспективно з дати рекласифікації. Раніше визнані прибутки, збитки (включаючи прибутки або збитки від знецінення) або відсотки, не перераховуються.

Фінансовий актив оцінюється за справедливою вартістю на дату перекласифікації активу з категорії за амортизованою вартістю в категорію що обліковуються за справедливою вартістю.

Будь-яка різниця між попередньою поточною вартістю і справедливою вартістю повинна бути представлена:

- 1) в прибутках і збитках при рекласифікації в категорію фінансових активів, які оцінюються за справедливою вартістю через прибуток або збиток; або
- 2) в складі іншого сукупного доходу при рекласифікації в категорію фінансових активів, які оцінюються за справедливою вартістю через інший сукупний дохід.

На дату рекласифікації фінансового активу з категорії що оцінюються за справедливою вартістю через прибуток або збиток в категорію оцінюваних за амортизованою вартістю, його справедлива вартість на дату перекласифікації стає новою поточною вартістю.

На дату рекласифікації фінансового активу з категорії що оцінюються за справедливою вартістю через інший сукупний дохід в категорію оцінюваних за амортизованою вартістю, його справедлива вартість на дату перекласифікації стає новою поточною вартістю. Накопичена величина прибутку або збитку, раніше визнана в складі іншого сукупного доходу, виключається з власного капіталу і коригується проти справедливої вартості активу на дату перекласифікації. В результаті фінансовий актив оцінюється на дату перекласифікації, як якщо б він завжди оцінювався за амортизованою вартістю. Ефективна процентна ставка і оцінка очікуваних кредитних збитків не коригуються в результаті рекласифікації. При перекласифікації фінансових активів між категоріями, що оцінюються за справедливою вартістю через прибуток або збиток і оцінюються за справедливою вартістю через інший сукупний дохід, фінансові активи продовжують оцінюватися за справедливою вартістю. Однак, при рекласифікації з категорії що оцінюються за справедливою вартістю через інший сукупний дохід, накопичені прибуток або збиток, раніше визнані у складі іншого сукупного доходу, рекласифікуються зі складу власного капіталу в прибуток або збиток як коригування відповідно до МСФЗ (IAS) 1 «Подання фінансової звітності» на дату перекласифікації.

3.3.5.2 Перекласифікація фінансових зобов'язань

Товариство не перекласифікує фінансові зобов'язання.

3.3.6 Первісна оцінка фінансових активів та зобов'язань

За винятком торгової дебіторської заборгованості, всі фінансові активи та зобов'язання первісно визнаються за справедливою вартістю, плюс або мінус (у разі фінансових активів і зобов'язань, які враховуються не за справедливою вартістю через прибутки або збитки), витрати на операцію, які прямо відносяться до придбання фінансового активу або випуску фінансового зобов'язання.

Найкращим підтвердженням справедливої вартості фінансового інструменту при первісному визнанні є ціна операції. Якщо справедлива вартість операції відрізняється від ціни операції, Товариство повинно враховувати цей інструмент таким чином:

- 1) за справедливою вартістю, підтвердженою ціною, що котирується на ідентичний актив або зобов'язання на відкритому ринку (вихідні дані 1 Рівня), або заснованої на моделі оцінки з використанням даних спостережуваного ринку. Товариство повинно визнавати різницю між справедливою вартістю при первісному визнанні та ціною операції в прибутку чи збитку;
- 2) у всіх інших випадках у сумі оцінки справедливої вартості, скоригованої, щоб відстрочити різницю між справедливою вартістю при первісному визнанні та ціною операції. Товариство повинно визнавати цю відкладену різницю як прибуток або збиток тільки в тій мірі, в якій вона виникає в результаті зміни фактора (в тому числі тимчасового), який учасники ринку враховували б при встановленні ціни активу або зобов'язання.

При первісному визнанні Товариство оцінює торговельну дебіторську заборгованість за ціною операції (згідно з визначенням, наведеним у МСФЗ 15).

3.3.7 Подальша оцінка фінансових активів та зобов'язань

3.3.7.1 Подальша оцінка фінансових активів

Після первісного визнання Товариство оцінює фінансові активи:

- за амортизованою собівартістю;
- за справедливою вартістю через інший сукупний дохід;
- за справедливою вартістю через прибуток або збиток.

Товариство застосовує до фінансових активів, які оцінюються за амортизованою собівартістю та до фінансових активів, які оцінюються за справедливою вартістю через інший сукупний дохід вимоги щодо зменшення корисності (Товариство визнає резерв під збитки для очікуваних кредитних збитків). При оцінці ринкової вартості активів застосовуються методи оцінки вартості, які відповідають обставинам та для яких є достатньо даних, щоб оцінити цю вартість, максимізуючи використання доречних відкритих даних та мінімізуючи використання закритих вхідних даних.

3.3.7.2 Фінансові інвестиції, що оцінюються за справедливою вартістю через прибуток або збиток

До фінансових інвестицій, що оцінюються за справедливою вартістю через прибуток або збиток Товариство відносить акції, облігації та векселі, утримувані з метою продажу, паї (частки) господарських товариств, інші цінні папери, що утримуються з метою продажу.

Справедлива вартість акцій, які внесені до біржового списку, оцінюється за біржовим курсом організатора торгівлі. Якщо акції мають обіг більш як на одному організаторі торгівлі, при розрахунку вартості активів такі інструменти оцінюються за курсом на основному ринку для цього активу або, за відсутності основного ринку, на найсприятливішому ринку для нього. За відсутності свідчень на користь протилежного, ринок, на якому Товариство зазвичай здійснює операцію продажу активу, приймається за основний ринок або, за відсутності основного ринку, за найсприятливіший ринок.

Якщо є підстави вважати, що балансова вартість акцій суттєво відрізняється від справедливої, Товариство визначає справедливую вартість за допомогою інших методів оцінки. Відхилення можуть бути зумовлені значними змінами у фінансовому стані емітента та/або змінами кон'юнктури ринків, на яких емітент здійснює свою діяльність, а також змінами у кон'юктурі фондового ринку.

Оцінка акцій, що входять до складу активів Товариства та перебувають у біржовому списку організатора торгівлі і при цьому не мають визначеного біржового курсу на дату оцінки, здійснюється за останньою поточною ціною та/або за останньою балансовою вартістю.

Для оцінки акцій, що входять до складу активів Товариства та не перебувають у біржовому списку організатора торгівлі, та паїв (часток) господарських товариств за обмежених обставин наближеною оцінкою справедливої вартості може бути собівартість. Це може бути тоді, коли наявної останньої інформації недостатньо, щоб визначити справедливу вартість, або коли існує широкий діапазон можливих оцінок справедливої вартості, а собівартість є найкращою оцінкою справедливої вартості у цьому діапазоні.

Судження щодо оцінки паїв (часток) господарських товариств ґрунтується на тому, що припущенням учасників ринку щодо вхідних даних 3-го рівня є фінансовий прогноз прибутків чи збитків. Такий прогноз Товариство будує за допомогою власних даних (останніх даних фінансової звітності, яка доступна для керівництва) або використовує роботу професійних оцінювачів. Якщо інформації не вистачає, щоб визначити справедливу вартість паїв (часток) господарських товариств, Товариство користується положеннями параграфу Б5.2.3 МСФО (IFRS) 9 вважає, що собівартість є найкращою оцінкою справедливої вартості.

Справедлива вартість акцій, обіг яких зупинений, у тому числі цінних паперів емітентів, які включені до Списку емітентів, що мають ознаки фіктивності, визначається із урахуванням наявності строків відновлення обігу таких цінних паперів, наявності фінансової звітності таких емітентів, результатів їх діяльності, очікування надходження майбутніх економічних вигід.

Для подальшої оцінки справедливої вартості фінансових активів емітентів, обіг яких зупинений більше дванадцяти місяців, у тому числі фінансових активів емітентів, які включені до списку емітентів, що мають ознаки фіктивності, Товариство проводить аналіз щодо строків відновлення обігу таких фінансових активів, перевіряє інформацію щодо подання фінансової звітності таких емітентів, результатів їх діяльності, аналізує ймовірність надходження майбутніх економічних вигід.

Якщо відсутня ймовірність відновлення обігу таких фінансових активів, неможливо отримати фінансову звітність і перевірити результати діяльності емітента, для оцінки ймовірності надходження економічних вигід такі фінансові активи оцінюються за нульовою вартістю.

Фінансові активи, обіг яких на дату оцінки не зупинений та реєстрація випуску яких не скасована, але емітент/векседавець таких фінансових активів ліквідований та/або був визнаний банкрутом та щодо нього відкрито ліквідаційну процедуру за рішенням суду, оцінюються за нульовою вартістю.

3.3.7.3 Фінансові активи, що оцінюються за амортизованою вартістю

До фінансових активів, що оцінюються за амортизованою вартістю Товариство відносить облигації, дебіторську заборгованість, векселі, депозити з терміном погашення більше трьох місяців.

Після первісного визнання Товариство оцінює такі фінансові активи за амортизованою вартістю, застосовуючи метод ефективного відсотка.

Застосовуючи аналіз дисконтованих грошових потоків, Товариство використовує одну чи кілька ставок дисконту, котрі відповідають переважаючим на ринку нормам доходу для фінансових інструментів, які мають в основному подібні умови і характеристики, включаючи кредитну якість інструмента, залишок строку, протягом якого ставка відсотка за контрактом є фіксованою, а також залишок строку до погашення основної суми та валюту, в якій здійснюватимуться платежі.

Товариство оцінює станом на кожну звітну дату резерв під збитки за фінансовим інструментом у розмірі, що дорівнює:

- 12-місячним очікуваним кредитним збиткам у разі, якщо кредитний ризик на звітну дату не зазнав значного зростання з моменту первісного визнання;
- очікуваним кредитним збиткам за весь строк дії фінансового інструменту, якщо кредитний ризик за таким фінансовим інструментом значно зріс із моменту первісного визнання.

У випадку фінансових активів кредитним збитком є теперішня вартість різниці між договірними грошовими потоками, належними до сплати на користь Товариства за договором і грошовими потоками, які Товариство очікує одержати на свою користь.

Дебіторська заборгованість

Дебіторська заборгованість – це фінансовий актив, який являє собою контрактне право отримати грошові кошти або інший фінансовий актив від іншого суб'єкта господарювання.

Дебіторська заборгованість визнається у звіті про фінансовий стан тоді і лише тоді, коли Товариство стає стороною контрактних відношень щодо цього інструменту. Первісна оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.

Після первісного визнання подальша оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за амортизованою собівартістю із застосуванням методу ефективного відсотка. Проте, в випадку поточної дебіторської заборгованості, якщо ефект дисконтування несуттєвий, поточна дебіторська заборгованість оцінюється за первісною вартістю. Дебіторська заборгованість може бути нескасовно призначена як така, що оцінюється за справедливою вартістю з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку, якщо таке призначення усуває або значно зменшує невідповідність оцінки чи визнання (яку інколи називають «неузгодженістю обліку»), що інакше виникне внаслідок оцінювання активів або зобов'язань чи визнання прибутків або збитків за ними на різних підставах.

Резерв на покриття збитків від зменшення корисності визначається як різниця між балансовою вартістю та теперішньою вартістю очікуваних майбутніх грошових потоків. Визначення суми резерву на покриття збитків від зменшення корисності відбувається на основі аналізу дебіторів та відображає суму, яка, на думку керівництва, достатня для покриття понесених збитків. Для фінансових активів, які є істотними, резерви створюються на основі індивідуальної оцінки окремих дебіторів, для фінансових активів, суми яких індивідуально не є істотними - на основі групової оцінки. Фактори, які Товариство розглядає при визначенні того, чи є у нього об'єктивні свідчення наявності збитків від зменшення корисності, включають інформацію про тенденції непогашення заборгованості у строк, ліквідність, платоспроможність боржника. Для групи дебіторів такими факторами є негативні зміни у стані платежів позичальників у групі, таких як збільшення кількості прострочених платежів; негативні економічні умови у галузі або географічному регіоні.

Сума збитків визнається у прибутку чи збитку. Якщо в наступному періоді сума збитку від зменшення корисності зменшується і це зменшення може бути об'єктивно пов'язаним з подією, яка відбувається після визнання зменшення корисності, то попередньо визнаний збиток від зменшення корисності сторнується за рахунок коригування резервів. Сума сторнування визнається у прибутку чи збитку. У разі неможливості повернення дебіторської заборгованості вона списується за рахунок створеного резерву на покриття збитків від зменшення корисності.

Грошові кошти та їх еквіваленти

Грошові кошти складаються з готівки в касі та коштів на поточних рахунках у банках.

Еквіваленти грошових коштів – це короткострокові, високоліквідні інвестиції, які вільно конвертуються у відомі суми грошових коштів і яким притаманний незначний ризик зміни вартості. Інвестиція визначається зазвичай як еквівалент грошових коштів тільки в разі короткого строку погашення, наприклад, протягом не більше ніж три місяці з дати придбання.

Грошові кошти та їх еквіваленти можуть утримуватися, а операції з ними проводяться в національній валюті та в іноземній валюті.

Грошові кошти та їх еквіваленти визнаються за умови відповідності критеріям визнання активами.

Подальша оцінка грошових коштів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості.

Подальша оцінка еквівалентів грошових коштів, представлених депозитами (зі строком погашення більше трьох місяців), здійснюється за амортизованою собівартістю.

Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів в іноземній валюті здійснюється у функціональній валюті за офіційними курсами Національного банку України (НБУ).

У разі обмеження права використання коштів на поточних рахунках в банках (наприклад, у випадку призначення НБУ в банківській установі тимчасової адміністрації) ці активи можуть бути класифіковані у складі непоточних активів. У випадку прийняття НБУ рішення про ліквідацію банківської установи та відсутності ймовірності повернення грошових коштів, визнання їх як активу припиняється і їх вартість відображається у складі збитків звітного періоду.

3.3.8 Списання фінансового активу

Товариство безпосередньо зменшує балансову вартість фінансового активу, якщо відсутні обґрунтовані очікування щодо відшкодування фінансового активу в повному обсязі або його частини. Списання є подією, що призводить до припинення визнання фінансового активу.

3.3.8.1 Зменшення корисності фінансових активів

Станом на кожну звітну дату Товариство оцінює, чи зазнав кредитний ризик за фінансовим інструментом значного зростання з моменту первісного визнання. При виконанні такої оцінки Товариство замість зміни суми очікуваних кредитних збитків використовує зміну ризику настання дефолту (невиконання зобов'язань) протягом очікуваного строку дії фінансового інструмента. Для виконання такої оцінки Товариство порівнює ризик настання дефолту (невиконання зобов'язань) за фінансовим інструментом станом на звітну дату з ризиком настання дефолту за фінансовим інструментом станом на дату первісного визнання, і враховує при цьому обґрунтовано необхідну та підтверджену інформацію, що є доступною без надмірних витрат або зусиль, і вказує на значне зростання кредитного ризику з моменту первісного визнання. Згідно параграфу 5.5.37 МСФЗ 9 При визначенні дефолту в цілях з'ясування ризику настання дефолту Товариство застосовує визначення дефолту, яке відповідає визначенню, використовуваному в цілях внутрішнього управління кредитним ризиком для відповідного фінансового інструмента, а також, якщо це є доцільним, розглядає якісні показники (наприклад, фінансові умови). Однак, при цьому застосовується спростовне припущення про те, що дефолт настає не пізніше, ніж фінансовий актив стане простроченим на 90 днів, якщо Товариство не має обґрунтовано необхідної та підтвердженої інформації, що доводить доцільність застосування критерію з більшою тривалістю прострочення. Визначення дефолту, що використовується в цих цілях, застосовується послідовно до всіх фінансових інструментів, якщо не стане доступною інформація, яка вказує на доцільність застосування іншого визначення дефолту за конкретним фінансовим інструментом.

У випадку фінансового активу, що є кредитно-знеціненим станом на звітну дату, але не є придбаним або створеним кредитно-знеціненим фінансовим активом, Товариство оцінює очікувані кредитні збитки як різницю між валовою балансовою вартістю активу та теперішньою вартістю очікуваних майбутніх грошових потоків, дисконтованою за первісною ефективною ставкою відсотка за фінансовим активом.

Будь-яке коригування визнається в прибутку або збитку як прибуток або збиток від зменшення корисності.

Низький кредитний ризик (стадія 1):

- позичальник в найближчій перспективі має стабільну здатність виконувати прийняті на себе зобов'язання;
- несприятливі зміни економічних та комерційних умов в більш віддаленій перспективі можуть, але не обов'язково, знизити його здатність до виконання зобов'язань.

Суттєве збільшення кредитного ризику (стадія 2):

Товариство констатує суттєве збільшення кредитного ризику за фінансовим інструментом, якщо виконується один або декілька з наведених нижче кількісних, якісних та допоміжних критеріїв.

Кількісний критерій

- якщо позичальник прострочив оплату за контрактом більше ніж на 30 днів. В окремих випадках припущення про те, що фінансові активи, прострочені більше ніж на 30 днів, мають бути відображені на Стадії 2, спростовується.

Якісні критерії

- Товариство використовує якісні критерії як вторинний показник суттєвого збільшення кредитного ризику;
- наявні індикатори зовнішнього ринку (процентних ставок, курсів валют);
- відбулися зміни умов договору;
- був змінений управлінський підхід;
- значна зміна кредитного рейтингу фінансового інструменту або позичальника.

Визначення дефолту та кредитно-знецінених активів (стадія 3):

Визначення дефолту, повністю узгоджується з визначенням кредитного знецінення, а дефолт визнається як фінансовий інструмент, у разі дотримання одного або декількох наступних критеріїв:

Кількісний критерій

- позичальник більше ніж на 90 днів прострочив оплату за контрактом, і припущення про те, що фінансові активи, які прострочені більше ніж на 90 днів, мають бути відображені на Стадії 3 не скасовується.

Якісні критерії

- позичальник не відповідає критерію платоспроможності, що вказує на те, що позичальник зазнає значних фінансових труднощів. Прикладами такої ситуації є:
- значні фінансові труднощі позичальника;
- смерть позичальника;
- неплатоспроможність позичальника;
- позичальник порушує фінансові умови договору;
- зникнення фактичного ринку для фінансового активу внаслідок фінансових труднощів⁴
- надання кредитором уступки за договором, у зв'язку з фінансовими труднощами позичальника;
- висока ймовірність банкрутства позичальника.

Товариство визнає очікувані кредитні збитки за кожним активом на індивідуальній основі.

Розміри збитку

- стадія 1 – від 0,1% до 0,5%;
- стадія 2: прострочення платежу на термін від 30 до 60 днів – 25%, прострочення платежу на термін від 60 до 90 днів -50 %;
- стадія 3 – 100%.

Списання фінансових активів за рахунок сформованих резервів відбувається за відсутності обґрунтованих підстав щодо відшкодування їх вартості згідно рішення Товариства.

Товариство визнає банківські депозити зі строком погашення від чотирьох до дванадцяти місяців з дати фінансової звітності, в разі, якщо дострокове погашення таких депозитів ймовірно призведе до значних фінансових втрат, в складі поточних фінансових інвестицій.

3.3.8.2 Оцінка очікуваних кредитних збитків

Станом на кожну звітну дату Товариство оцінює чи значно збільшився кредитний ризик за фінансовим інструментом з моменту його первісного визнання. При проведенні оцінки Товариство повинно орієнтуватися на зміну ризику настання дефолту протягом очікуваного терміну дії фінансового інструменту, а не на зміну суми очікуваних кредитних збитків.

Щоб зробити таку оцінку, Товариство порівнює ризик настання дефолту за фінансовим інструментом станом на звітну дату з ризиком настання дефолту за фінансовим інструментом на дату первісного

визнання. Аналізується обґрунтована і підтверджувана інформація, яка доступна без надмірних витрат. Товариство може (має право) зробити припущення про те, що кредитний ризик за фінансовим інструментом не зазнав значного зростання з моменту первісного визнання, якщо було з'ясовано (визначено), що фінансовий інструмент має низький рівень кредитного ризику станом на звітну дату.

При визнанні фінансових активів Товариство створює резерв під можливі кредитні збитки, це частина очікуваних кредитних втрат. У наступні звітні періоди, якщо має місце суттєве збільшення кредитного ризику фінансового інструменту (з моменту його первісного придбання), втрати будуть оцінюватися і визнаватися по всьому періоду обігу активів. Товариство визнає очікувані кредитні збитки за весь термін для всіх фінансових інструментів, кредитний ризик за якими значно збільшився з моменту первісного визнання, будь то оцінка на індивідуальній чи груповій основі, беручи до уваги всю обґрунтовану і підтверджувану інформацію, в тому числі прогнозу.

Товариство відносно банківських депозитів має наступну модель розрахунку збитку від знецінення фінансового активу:

- при розміщенні депозиту в банку з високою надійністю (інвестиційний рівень рейтингу uaAAA, uaAA, uaA, uaBBB та банки, що мають прогноз «стабільний», що присвоюється рейтинговими агентствами, які внесені до Державного реєстру уповноважених рейтингових агентств НКЦПФР) на дату розміщення коштів резерв збитків розраховується в залежності від строку та умов розміщення (при розміщенні від 1 до 1-го року –0% від суми розміщення, більше 1 року – 0,1% від суми розміщення);
- при розміщенні депозиту в банку з більш низьким кредитним рейтингом (спекулятивний рівень рейтингу, що присвоюється рейтинговими агентствами, які внесені до Державного реєстру уповноважених рейтингових агентств НКЦПФР) на дату розміщення коштів резерв збитку розраховується в залежності від строку та умов розміщення (при розміщенні від 1 місяця до 6-х місяців -0,1%; від 6 місяців до 1 року – 0,5%, більше 1 року -1 %) від суми розміщення від суми вкладу в залежності від розміру ризиків.

Розрахунок резерву здійснюється Товариством на постійній основі, самостійно, на основі професійного судження та/або використовує роботу професійних оцінювачів.

Товариство не повинно відкладати визнання кредитних втрат до тих пір, поки виникнуть об'єктивні свідчення знецінення. Товариство зобов'язане визнавати очікувані кредитні втрати протягом усього терміну дії фінансового активу і оновлювати суми очікуваних кредитних втрат на кожен звітну дату.

Для торгової дебіторської заборгованості або контрактних активів, які не містять значного компонента фінансування Товариство застосовує спрощений підхід, який не вимагає відстеження змін кредитного ризику, але разом з тим визнання збитків від знецінення слід оцінювати на основі очікуваних кредитних збитків протягом усього терміну дії фінансового активу на кожен звітну дату. Дебіторська заборгованість відображається в звіті про фінансовий стан за чистою реалізаційною вартістю, за мінусом резерву під знецінення.

3.4. Облікові політики щодо основних засобів та нематеріальних активів

3.4.1. Визнання та оцінка основних засобів

Товариство визнає матеріальний об'єкт основним засобом, якщо він утримується з метою використання їх у процесі своєї діяльності, надання послуг, або для здійснення адміністративних і соціально-культурних функцій, очікуваний строк корисного використання (експлуатації) яких більше одного року та вартість яких більше 20000 грн.

Законом України "Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо вдосконалення адміністрування податків, усунення технічних та логічних неузгодженостей у податковому законодавстві" від 16.01.2020 р. № 466-IX (далі – Закон № 466) внесено зміни, в тому числі, до положень пп. 14.1.138 Податкового кодексу України від 02.12.2010 р. № 2755-VI (далі – ПКУ), згідно з якими вартісний критерій віднесення необоротних активів до складу основних засобів зріс з 6000 грн. до 20000 грн.

Закон № 466 набрав чинності 23.05.2020 року, а тому для цілей ПКУ Товариство має застосовувати новий вартісний критерій основних засобів в якості облікової оцінки.

Первісно Товариство оцінює основні засоби за собівартістю. У подальшому основні засоби оцінюються за їх собівартістю мінус будь-яка накопичена амортизація та будь-які накопичені збитки від зменшення корисності. Сума накопиченої амортизації на дату переоцінки виключається з валової балансової вартості активу та чистої суми, перерахованої до переоціненої суми активу. Дооцінка, яка входить до складу власного капіталу, переноситься до нерозподіленого прибутку, коли припиняється визнання відповідного активу.

3.4.2. Подальші витрати.

Товариство не визнає в балансовій вартості об'єкта основних засобів витрати на щоденне обслуговування, ремонт та технічне обслуговування об'єкта. Ці витрати визнаються в прибутку чи збитку, коли вони понесені. В балансовій вартості об'єкта основних засобів визнаються такі подальші витрати, які задовольняють критеріям визнання активу.

3.4.3. Амортизація основних засобів.

Амортизація основних засобів Товариства нараховується прямолінійним методом з використанням таких щорічних норм:

Клас основних засобів	Строк корисної експлуатації ОЗ, (років)
земля	Не амортизується
споруди та будівлі	від 15- 20 років
машини та обладнання	5 років
З них: електронно-обчислювальні машини, інші машини для автоматичного оброблення інформації, пов'язані з ними засоби зчитування або друку інформації, пов'язані з ними комп'ютерні програми	2 роки
транспортні засоби	5 років
меблі та приладдя	4 роки
офісне обладнання	4 роки

Капітальні вкладення в орендовані приміщення амортизуються протягом терміну їх корисного використання. Амортизацію активу починають коли він стає придатним для використання. Амортизацію активу припиняють на одну з двох дат, яка відбудеться раніше: на дату, з якої актив класифікується як утримуваний для продажу, або на дату, з якої припиняють визнання активу.

3.4.4. Нематеріальні активи

Нематеріальні активи оцінюються за собівартістю за вирахуванням будь-якої накопиченої амортизації та будь-яких накопичених збитків від зменшення корисності. Амортизація нематеріальних активів здійснюється із застосуванням прямолінійного методу. Нематеріальні активи, які виникають у результаті договірних або інших юридичних прав, амортизуються протягом терміну чинності цих прав.

3.4.5. Зменшення корисності основних засобів та нематеріальних активів

На кожну звітну дату Товариство оцінює, чи є якась ознака того, що корисність активу може зменшитися. Товариство зменшує балансову вартість активу до суми його очікуваного відшкодування, якщо і тільки якщо сума очікуваного відшкодування активу менша від його балансової вартості. Таке зменшення негайно визнається в прибутках чи збитках, якщо актив не обліковують за переоціненою вартістю згідно з МСБО 16. Збиток від зменшення корисності, визнаний для активу (за винятком гудвілу) в попередніх періодах, Товариство сторнує, якщо і тільки якщо змінилися попередні оцінки, застосовані для визначення суми очікуваного відшкодування. Після визнання збитку від зменшення корисності амортизація основних засобів коригується в майбутніх періодах з метою розподілення переглянутої балансової вартості необоротного активу на систематичній основі протягом строку корисного використання.

3.5. Облікові політики щодо інвестиційної нерухомості.

3.5.1. Визнання інвестиційної нерухомості

До інвестиційної нерухомості Товариство відносить нерухомість (землю чи будівлі, або частину будівлі, або їх поєднання) утримувану на правах власності або згідно з угодою про фінансову оренду з метою отримання орендних платежів або збільшення вартості капіталу чи для досягнення обох цілей, а не для: а) використання у виробництві чи при постачанні товарів, при наданні послуг чи для адміністративних цілей, або б) продажу в звичайному ході діяльності.

Інвестиційна нерухомість визнається як актив тоді і тільки тоді, коли: а) є ймовірність того, що Товариство отримає майбутні економічні вигоди, які пов'язані з цією інвестиційною нерухомістю, б) собівартість інвестиційної нерухомості можна достовірно оцінити.

Якщо будівлі включають одну частину, яка утримується з метою отримання орендної плати та другу частину для використання у процесі діяльності Товариства або для адміністративних цілей, в бухгалтерському обліку такі частини об'єкту нерухомості оцінюються та відображаються окремо, якщо вони можуть бути продані окремо.

3.5.2. Первісна та послідовна оцінка інвестиційної нерухомості

Первісна вартість інвестиційної нерухомості здійснюється за собівартістю. Витрати на операцію включаються до первісної вартості. Собівартість придбаної інвестиційної нерухомості включає ціну її придбання на будь-які витрати, які безпосередньо віднесення до придбання. Безпосередньо віднесенні витрати охоплюють, наприклад, винагороду за надання професійних юридичних послуг, податки, пов'язанні з передачею права власності, та інші витрати на операцію.

Оцінка після визнання здійснюється за справедливою вартістю на дату оцінки. Прибуток або збиток від зміни в справедливій вартості інвестиційної нерухомості визнається в прибутку або збитку. Амортизація на такі активи не нараховується.

Справедлива вартість інвестиційної нерухомості зазвичай визначається із залученням незалежного оцінювача. Періодичність перегляду справедливої вартості зумовлюється суттєвими для обліку коливаннями цім на ринку подібної нерухомості. Справедлива вартість незавершеного будівництва дорівнює вартості завершеного об'єкта за вирахуванням витрат на закінчення будівництва.

Якщо оцінити справедливу вартість неможливо, Товариство обирає для оцінки об'єктів інвестиційної нерухомості модель оцінки за собівартістю відповідно до МСБО 16 та застосовує такий підхід до всієї інвестиційної нерухомості, при цьому розкриваються причини, з яких не використовується справедлива вартість.

3.6. Облікові політики щодо непоточних активів, утримуваних для продажу

Товариство класифікує непоточний актив як утримуваний для продажу, якщо його балансова вартість буде в основному відшкодовуватися шляхом операції продажу, а не поточного використання. Непоточні активи, утримувані для продажу, оцінюються і відображаються в бухгалтерському обліку за найменшою з двох величин: балансовою або справедливою вартістю з вирахуванням витрат на операції, пов'язані з продажем. Амортизація на такі активи не нараховується. Збиток від зменшення корисності при первісному чи подальшому списанні активу до справедливої вартості за вирахуванням витрат на продаж визнається у звіті про фінансові результати.

3.7. Облікові політики щодо податку на прибуток.

Згідно до положень пп.141.6.1.п141.6 ст.146 Податкового кодексу України, звільняються від оподаткування кошти спільного інвестування, а саме: кошти, внесені засновниками корпоративного фонду, кошти та інші активи, залучені від учасників інституту спільного інвестування, доходи від здійснення операцій з активами інституту спільного інвестування, доходи, нараховані за активами інституту спільного інвестування, та інші доходи від діяльності інституту спільного інвестування (відсотки за позиками, орендні (лізингові) платежі, роялті, тощо).

У зв'язку із цим у Товариства не виникають витрати з податку на прибуток. Визначення поточного та відстроченого податку на прибуток не здійснюється. Податкові різниці, згідно вимог національного податкового законодавства, що не суперечить вимогам МСФЗ, не виникають.

3.8. Облікові політики щодо інших активів та зобов'язань

3.8.1. Забезпечення

Забезпечення визнаються, коли Товариство має теперішню заборгованість (юридичну або конструктивну) внаслідок минулої події, існує ймовірність (тобто більше можливо, ніж неможливо), що погашення зобов'язання вимагатиме вибуття ресурсів, котрі втілюють у собі економічні вигоди, і можна достовірно оцінити суму зобов'язання.

3.9. Інші застосовані облікові політики, що є доречними для розуміння фінансової звітності

3.9.1. Доходи та витрати

Дохід від продажу фінансових активів визнається у прибутку або збитку в разі задоволення всіх наведених далі умов:

- Товариство передає договірні права на одержання грошових потоків від такого фінансового активу;
- Товариство передало покупцеві ризики та переваги від володіння, пов'язані з фінансовим активом;
- за Товариством не залишається ані подальша участь управлінського персоналу у формі, яка зазвичай пов'язана з володінням, ані ефективний контроль за проданими фінансовими інструментами, інвестиційною нерухомістю або іншими активами;
- суму доходу можна достовірно оцінити;
- ймовірно, що до Товариства надійдуть економічні вигоди, пов'язані з операцією;
- витрати, які були або будуть понесені у зв'язку з операцією, можна достовірно оцінити.

Дивіденди визнаються доходом лише у разі, якщо:

- право Товариства на одержання виплат за дивідендами встановлено;
- є ймовірність, що економічні вигоди, пов'язані з дивідендами, надійдуть до Товариства;
- суму дивідендів можна достовірно оцінити.

Дохід визнається у звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначенню та критеріям визнання. Визнання доходу відбувається одночасно з визнанням збільшення активів або зменшення зобов'язань.

Витрати - це зменшення економічних вигід протягом облікового періоду у вигляді вибуття чи амортизації активів або у вигляді виникнення зобов'язань, результатом чого є зменшення чистих активів, за винятком зменшення, пов'язаного з виплатами учасникам.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначенню та одночасно з визнанням збільшення зобов'язань або зменшення активів.

Витрати негайно визнаються у звіті про прибутки та збитки, коли видатки не надають майбутніх економічних вигід або тоді та тією мірою, якою майбутні економічні вигоди не відповідають або перестають відповідати визнанню як активу у звіті про фінансовий стан.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки також у тих випадках, коли виникають зобов'язання без визнання активу. Витрати, понесені у зв'язку з отриманням доходу, визнаються у тому ж періоді, що й відповідні доходи.

3.9.2. Витрати за позиками.

Витрати за позиками, які не є частиною фінансового інструменту та не капіталізуються як частина собівартості активів, визнаються як витрати періоду. Товариство капіталізує витрати на позики, які

безпосередньо відносяться до придбання, будівництва або виробництва кваліфікованого активу, як частина собівартості цього активу.

3.9.3. Операції з іноземною валютою

Операції в іноземній валюті обліковуються в українських гривнях за офіційним курсом обміну Національного банку України на дату проведення операцій.

Монетарні активи та зобов'язання, виражені в іноземних валютах, перераховуються в гривню за відповідними курсами обміну НБУ на дату балансу. Немонетарні статті, які оцінюються за історичною собівартістю в іноземній валюті, відображаються за курсом на дату операції, немонетарні статті, які оцінюються за справедливою вартістю в іноземній валюті, відображаються за курсом на дату визначення справедливої вартості. Курсові різниці, що виникли при перерахунку за монетарними статтями, визнаються в прибутку або збитку в тому періоді, у якому вони виникають.

Товариство протягом звітного періоду не проводило операцій з іноземною валютою.

3.9.4. Умовні зобов'язання та активи

Товариство не визнає умовні зобов'язання в звіті про фінансовий стан Товариства. Інформація про умовне зобов'язання розкривається, якщо можливість вибуття ресурсів, які втілюють у собі економічні вигоди, не є віддаленою. Товариство не визнає умовні активи. Стисла інформація про умовний актив розкривається, коли надходження економічних вигід є ймовірним.

3.9.5. Облік орендних операцій

3.9.5.1. Облік договорів оренди.

3.9.5.1.1. Визнання активу з права користування та орендного зобов'язання

На дату початку оренди Товариство визнає актив з права користування та орендне зобов'язання.

3.9.5.1.2. Первісна оцінка активу з права користування

На дату початку оренди орендар оцінює актив з права користування за собівартістю. Собівартість активу з права користування складається з:

- суми первісної оцінки орендного зобов'язання;
- будь-яких орендних платежів, здійснених на, або до дати початку оренди, за вирахуванням отриманих стимулів до оренди;
- будь-які первісні прямі витрати, понесені орендарем; та
- оцінку витрат, які будуть понесені орендарем у процесі демонтажу та переміщення базового активу, відновлення місця, на якому він розташований, або відновлення базового активу до стану, що вимагається умовами оренди, окрім випадків, коли такі витрати здійснюються з метою виробництва запасів. Орендар несе зобов'язання за такими витратами або до дати початку оренди, або внаслідок використання базового активу протягом певного періоду.

Орендар визнає витрати як частину собівартості активу з права користування тоді, коли він відображає зобов'язання за цими витратами. Щодо витрат, понесених протягом певного періоду внаслідок використання активу з права користування для виробництва запасів протягом такого періоду, орендар застосовує МСБО 2 Запаси.

3.9.5.2. Первісне визнання орендного зобов'язання

На дату початку оренди Товариство (як орендар) оцінює орендне зобов'язання за теперішньою вартістю орендних платежів, не сплачених на таку дату. Орендні платежі дисконтуються, застосовуючи припустиму ставку відсотка.

Товариство визначило ставку, як припустиму, вартість кредитів за даними статистичної звітності банків України для суб'єктів господарювання що публікується на офіційному сайті Національного банку України на дату початку оренди. Ця ставка цілком відповідає ринковим умовам та відображає вартість додаткових запозичень Товариства (як орендаря).

На дату початку оренди орендні платежі, включені в оцінку орендного зобов'язання, складаються з вказаних далі платежів за право використання базового активу протягом строку оренди, які не були сплачені на дату початку оренди.

3.9.5.3. Подальша оцінка активу з права користування та подальша оцінка орендного зобов'язання

Після дати початку оренди орендар оцінює актив з права користування, застосовуючи модель собівартості.

Щоб застосувати модель собівартості, орендар оцінює актив з права користування за собівартістю з вирахуванням будь-якої накопиченої амортизації та будь-яких накопичених збитків внаслідок зменшення корисності; та з коригуванням на будь-яку переоцінку орендного зобов'язання, зазначеним в параграфі 36(в) МСФЗ (IFRS) 16 «Оренда». Товариство, нараховуючи амортизацію активу з права користування, повинен застосувати вимоги щодо амортизації МСБО 16 «Основні засоби», з урахуванням вимоги параграфу 32 МСФЗ 16 «Оренда». Товариство (як орендар) має амортизувати актив з права користування з дати початку оренди до більш ранньої з двох таких дат: кінець строку корисного використання активу з права користування та кінець строку оренди.

3.9.6. Події після дати балансу

КУА коригує показники фінансової звітності Товариства у разі якщо події після звітної дати є такими, що коригування показників являється необхідним. Події після звітної дати, які потребують коригування показників фінансової звітності, пов'язані з підтвердженням або спростуванням обставин, існуючих на звітну дату, а також оцінок і суджень керівництва, здійснених в умовах невизначеності й неповноти інформації станом на звітну дату.

Відповідно, КУА розкриває характер таких подій й оцінку їх фінансових наслідків або констатує неможливість такої для кожної суттєвої категорії некоригованих подій, що відбулись після звітної дати.

3.9.7. Розкриття інформації про зв'язані сторони

Товариство використовує МСБО 24 «Розкриття інформації про зв'язані сторони» для забезпечення розкриття у фінансовій звітності інформації, необхідної для привернення уваги до можливого впливу на фінансовий стан і на прибуток чи збиток, спричиненого існуванням зв'язаних сторін, а також операціями та залишками заборгованості, в тому числі зобов'язаннями між такими сторонами.

Товариство використовує наступні визначення:

Зв'язана сторона – фізична особа або суб'єкт господарювання, зв'язані з Товариством:

а) Фізична особа або близький родич який:

- контролює Товариство та/або КУА, що звітує, або здійснює спільний контроль над нею;
- має суттєвий вплив на Товариство та/або КУА;
- є членом провідного управлінського персоналу Товариства та/або КУА;

б) суб'єкт господарювання є зв'язаним із Товариством, якщо виконується будь-яка з таких умов:

- суб'єкт господарювання та Товариство та/або КУА, є членами однієї групи;
- один суб'єкт господарювання є асоційованим підприємством або спільним підприємством іншого суб'єкта господарювання (або асоційованого підприємства чи спільного підприємства члена групи, до якої належить інший суб'єкт господарювання);
- обидва суб'єкти господарювання є спільними підприємствами однієї третьої сторони;
- один суб'єкт господарювання є спільним підприємством третього суб'єкта господарювання, а інший суб'єкт господарювання є асоційованим підприємством цього третього суб'єкта господарювання;
- суб'єкт господарювання є програмою виплат по закінченні трудової діяльності працівників КУА або Товариства, або будь-якого суб'єкта господарювання, який є зв'язаним із Товариством;

- суб'єкт господарювання перебуває під контролем або спільним контролем особи, визначеної в пункті а);
- особа, визначена в пункті а), має значний вплив на Товариство або є членом провідного управлінського персоналу суб'єкта господарювання (або материнського підприємства суб'єкта господарювання).

КУА розкриває наступну інформацію у фінансовій звітності Товариства:

Відносини між материнським підприємством та його дочірніми підприємствами (назву свого материнського підприємства, а також фактичної контролюючої сторони)

Інформацію щодо компенсації провідному управлінському персоналу (особи, які безпосередньо або опосередковано мають повноваження та є відповідальними за планування, управління та контроль діяльності КУА, яка подається загальною сумою, а також окремо для кожної із наведених далі категорій:

- короткострокові виплати працівникам;
- виплати по закінченні трудової діяльності;
- інші довгострокові виплати працівникам;
- виплати при звільненні;
- платіж на основі акцій.

Якщо Товариство здійснювало операції зі зв'язаними сторонами протягом періодів, що охоплюються фінансовою звітністю, вона розкриває інформацію про характер відносин зі зв'язаними сторонами, а також інформацію про такі здійснені операції та залишки заборгованості, в тому числі зобов'язання, яку потребують користувачі для розуміння потенційного впливу цих відносин на фінансову звітність Товариства:

а) суму операцій;

б) суму залишків заборгованості, в тому числі зобов'язання, а також:

- його строки та умови, включаючи інформацію про наявність забезпечення і характер відшкодування, яке буде надане при погашенні, та
- детальну інформацію щодо будь-яких гарантій, наданих чи отриманих;

в) резерв сумнівних боргів, пов'язаних із сумою залишків заборгованості;

г) витрати, визнані протягом періоду стосовно безнадійної або сумнівної заборгованості зв'язаних сторін.

Наступні операцій, підлягають розкриттю, якщо вони здійснюються зі зв'язаною стороною:

а) придбання або продаж товарів;

б) придбання або продаж нерухомості та інших активів;

в) надання або отримання послуг;

г) оренда;

г) передача досліджень та розробок;

д) передача за ліцензійними угодами;

е) передача за фінансовими угодами (зокрема, позики та внески власного капіталу в грошовій або в натуральній формі);

є) надання гарантій або застави;

ж) зобов'язання зробити щось за умови настання чи ненастання у майбутньому певної події, в тому числі контрактів з виконанням у майбутньому (визнаних або невизнаних);

з) погашення зобов'язань від імені Товариства або Товариство від імені такої зв'язаної сторони.

Розкриття інформації про те, що операції зі зв'язаними сторонами були здійснені на умовах, еквівалентних умовам, що домінують в операціях між незалежними сторонами, здійснюється тільки за можливості обґрунтування таких умов.

3.9.8. Порядок визначення вартості чистих активів та ціни розміщення (викупу) акцій

Вартість чистих активів Товариства визначається згідно з порядком, передбаченим “Положенням про порядок визначення вартості чистих активів інститутів спільного інвестування”, далі – Положення, затвердженим Рішенням Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку від 30 липня 2013 № 1336. У випадку внесення змін до цього Положення, чи у випадку прийняття нормативних актів, які змінюють порядок визначення вартості чистих активів, вартість чистих активів Товариства визначається згідно з вимогами чинного законодавства та відповідних нормативних документів.

Вартість чистих активів Товариства розраховується станом на:

- останній календарний день місяця;
- день, починаючи з якого до структури активів Товариства застосовуються обмеження, встановлені законодавством;
- день складення інформації щодо діяльності Товариства (квартальна, річна);
- кожний день надходження коштів на банківський рахунок Товариства (під час розміщення акцій Товариства) або зарахування акцій Товариства на рахунок викуплених акцій Товариства (під час дострокового викупу);
- день, що передує дню прийняття рішення про ліквідацію Товариства;
- день, що передує дню початку розрахунку з учасниками Товариства.

Вартість акцій Товариства, що придбаваються інвестором визначається виходячи з розрахункової вартості акції на день надходження коштів на рахунок Товариства.

Розрахункова вартість акції визначається як - результат ділення загальної вартості чистих активів на кількість акцій, що перебувають в обігу на дату проведення розрахунку.

Вартість акцій, що викупуються у учасників, визначається виходячи з розрахункової вартості акції, що встановлена на день зарахування таких акцій на рахунок Товариства.

Розрахунки з учасниками Товариства при його ліквідації здійснюються за розрахунковою вартістю акції Товариства. Розрахункова вартість однієї акції Товариства на дату початку розрахунків з учасниками Товариства визначається як загальна вартість чистих активів Товариства, поділена на загальну кількість акцій Товариства, що належать учасникам Товариства на дату прийняття рішення про його ліквідацію.

3.9.9. Порядок визначення розміру винагороди КУА та покриття витрат, пов'язаних з діяльністю Товариства, що відшкодовуються за рахунок активів Товариства

Винагорода Компанії визначається як відсоток вартості чистих активів Фонду.

Винагорода Компанії виплачується коштами.

Винагорода Компанії розрахована у співвідношенні до вартості чистих активів Фонду нараховується щомісяця коштами.

Максимальний розмір винагороди Компанії, розрахованої у співвідношенні до вартості чистих активів Фонду, не може перевищувати 10 відсотків середньорічної вартості чистих активів Фонду протягом фінансового року, визначеної відповідно до нормативно-правових актів Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку. Остаточний розмір винагороди Компанії, розрахованої у співвідношенні до вартості чистих активів Фонду, визначається за рішенням Наглядової ради Фонду.

Визначення вартості чистих активів для розрахунку винагороди Компанії здійснюється на підставі даних середньомісячних розрахунків вартості чистих активів Фонду станом на кінець останнього робочого дня звітного місяця. За підсумками фінансового року здійснюється остаточний перерахунок винагороди Компанії за рік на підставі розрахунку середньорічної вартості чистих активів, здійсненого за даними щомісячних розрахунків вартості чистих активів Фонду.

За рішенням Наглядової ради Фонду, крім винагороди, може виплачуватися премія. Розмір премії не може перевищувати 15 відсотків розміру прибутку, отриманого Фондом за результатами діяльності за звітний рік понад прибуток, який було заплановано в інвестиційній декларації на відповідний фінансовий рік.

За рахунок активів Фонду сплачуються:

винагорода Компанії;

винагорода зберігачу Фонду або депозитарній установі;

винагорода аудитору Фонду;

винагорода оцінювачу майна Фонду;

винагорода торговцю цінними паперами;

витрати, пов'язані із забезпеченням діяльності Фонду, а саме:

реєстраційні послуги;

розрахунково-касове обслуговування Фонду банком;

нотаріальні послуги;

послуги депозитарію;

оплата вартості оприлюднення обов'язкової інформації щодо діяльності інституту спільного інвестування;

оплата послуг фондової біржі;

інформаційні послуги (оплата вартості придбання інформації щодо діяльності емітентів, у цінні папери яких розміщено або передбачається розміщувати активи Фонду; оплата іншої інформації, необхідної для забезпечення спільного інвестування);

орендна плата;

фонд оплати праці членам Наглядової ради Фонду;

рекламні послуги, пов'язані з виготовленням та розповсюдженням реклами щодо Фонду;

витрати, пов'язані з обслуговуванням учасників Фонду та обігу цінних паперів Фонду, у тому числі витрати на сплату відсотків за кредити, залучені Компанією для викупу цінних паперів Фонду з урахуванням обмежень встановлених чинним законодавством;

витрати, пов'язані з придбанням, утриманням та реалізацією нерухомого майна, що входить до складу активів Фонду;

судові витрати, пов'язані з діяльністю Фонду;

податки та збори, передбачені законодавством України.

Визначені в пункті 6.6 цього Регламенту витрати (крім винагороди та премії Компанії, податків та зборів, передбачених законодавством України) не повинні перевищувати 5 відсотків середньорічної вартості чистих активів Фонду протягом фінансового року, розрахованої відповідно до нормативно-правових актів Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку.

Інші витрати та витрати, що перевищують встановлений чинним законодавством розмір, здійснюються Компанією за власний рахунок.

3.9.10. Порядок виплати дивідендів

Порядок розподілу прибутків визначається Загальними зборами учасників Товариства.

З прибутку Товариства сплачуються передбачені законом податки та інші обов'язкові платежі. Чистий прибуток, одержаний після зазначених розрахунків, залишається у розпорядженні Товариства, яке визначає напрями його використання відповідно до Статуту Товариства.

Частина прибутку Товариства за рішенням Загальних зборів може направлятися на виплату дивідендів учасникам.

Виплата дивідендів здійснюється з чистого прибутку звітного року та/або нерозподіленого прибутку в обсязі, встановленому рішенням Загальних зборів учасників Товариства, у строк не пізніше шести місяців з дня прийняття Загальними зборами рішення про виплату дивідендів

Для кожної виплати дивідендів Наглядова рада Товариства встановлює дату складення переліку осіб, які мають право на отримання дивідендів, порядок та строк їх виплати. Дата складення переліку осіб, які мають право на отримання дивідендів, не може передувати даті прийняття рішення про виплату дивідендів. Право на отримання дивідендів мають особи, які є учасниками Товариства на початок строку виплати дивідендів та зазначені в переліку осіб, які мають право на отримання дивідендів

Виплата дивідендів здійснюється з дотриманням вимог законодавства про депозитарну систему.

3.9.11. Порядок та строки викупу Фондом своїх акцій, у тому числі порядок подання заявок на викуп акцій та підстави відповідно до законодавства України, за яких може бути відмовлено у прийомі таких заявок

На письмову вимогу учасника Товариства КУА може здійснити викуп акцій Товариства до моменту припинення діяльності Товариства (достроковий викуп). Уповноважений орган КУА може прийняти рішення про достроковий викуп у разі якщо у результаті такого викупу вартість активів Товариства не стане меншою від мінімального обсягу активів Товариства.

Строк між списанням (переказом) акцій Товариства на користь Товариства та здійсненням розрахунків у грошовій формі при достроковому викупі не повинен перевищувати 15 робочих днів.

При здійсненні дострокового викупу акцій Товариства може встановлюватися знижка від розрахункової вартості акції Товариства, яка залишається в активах Товариства. Розмір знижки при здійсненні дострокового викупу не може перевищувати двадцяти п'яти відсотків від розрахункової вартості акції Товариства. Рішення про застосування знижки та її розмір приймається Уповноваженим органом КУА.

Викуп акцій Товариства здійснюється на підставі поданої учасником заявки на викуп акцій Товариства, форма якої встановлена чинним законодавством.

Заявки на викуп акцій Товариства подаються КУА. У заявці зазначається кількість акцій Товариства, що пред'являються до викупу.

У прийомі заявок на викуп акцій Товариства може бути відмовлено з підстав, встановлених чинним законодавством.

Порядок викупу акцій Товариства при його ліквідації встановлюється нормативно-правовими актами Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку.

3.9.11. Напрями інвестицій.

Напрями інвестицій визначаються в Інвестиційній декларації Товариства, яка є частиною Регламенту Товариства і наведена у Додатку 1 до Регламенту.

3.9.12. Мінімальна вартість активів, що є предметом договорів, укладених КУА, які підлягають затвердженню Наглядовою радою Товариства

Укладені КУА договори щодо активів Товариства, вартість яких перевищує 25 000 000,00 грн. (двадцять п'ять мільйонів гривень 00 копійок) мають бути затверджені Наглядовою радою Товариства.

Розділ 4. Основні припущення, оцінки та судження

При підготовці фінансової звітності Товариство здійснює оцінки та припущення, які мають вплив на елементи фінансової звітності, ґрунтуючись на МСФЗ, МСБО та тлумаченнях, розроблених Комітетом з тлумачень міжнародної фінансової звітності. Оцінки та судження базуються на

попередньому досвіді та інших факторах, що за існуючих обставин вважаються обґрунтованими і за результатами яких приймаються судження щодо балансової вартості активів та зобов'язань. Хоча ці розрахунки базуються на наявній у керівництва Товариства інформації про поточні події, фактичні результати можуть зрештою відрізнятись від цих розрахунків. Області, де такі судження є особливо важливими, області, що характеризуються високим рівнем складності, та області, в яких припущення й розрахунки мають велике значення для підготовки фінансової звітності за МСФЗ, наведені нижче.

4.1. Судження щодо операцій, подій або умов за відсутності конкретних МСФЗ

Якщо немає МСФЗ, який конкретно застосовується до операції, іншої події або умови, керівництво Товариства застосовує судження під час розроблення та застосування облікової політики, щоб інформація була доречною для потреб користувачів для прийняття економічних рішень та достовірною, у тому значенні, що фінансова звітність:

- подає достовірно фінансовий стан, фінансові результати діяльності та грошові потоки Товариства;
- відображає економічну сутність операцій, інших подій або умов, а не лише юридичну форму;
- є нейтральною, тобто вільною від упереджень;
- є повною в усіх суттєвих аспектах.

Під час здійснення судження керівництво Товариства посилається на прийнятність наведених далі джерел та враховує їх у низхідному порядку:

- а) вимоги в МСФЗ, у яких ідеться про подібні та пов'язані з ними питання;
- б) визначення, критерії визнання та концепції оцінки активів, зобов'язань, доходів та витрат у Концептуальній основі фінансової звітності.

Під час здійснення судження керівництво Товариства враховує найостанніші положення інших органів, що розробляють та затверджують стандарти, які застосовують подібну концептуальну основу для розроблення стандартів, іншу професійну літературу з обліку та прийняті галузеві практики, тією мірою, якою вони не суперечать вищезазначеним джерелам.

Операції, що не регламентовані МСФЗ, відсутні.

4.2. Судження щодо справедливої вартості активів Товариства

Справедлива вартість інвестицій, що активно обертаються на організованих фінансових ринках, розраховується на основі поточної ринкової вартості на момент закриття торгів на звітну дату. В інших випадках оцінка справедливої вартості ґрунтується на судженнях щодо передбачуваних майбутніх грошових потоків, існуючої економічної ситуації, ризиків, властивих різним фінансовим інструментам, та інших факторів з врахуванням вимог МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості».

4.3. Судження щодо змін справедливої вартості фінансових активів

Керівництво Товариства вважає, що облікові оцінки та припущення, які мають стосунок до оцінки фінансових інструментів, де ринкові котирування не доступні, є ключовим джерелом невизначеності оцінок, тому що:

- вони з високим ступенем ймовірності зазнають змін з плином часу, оскільки оцінки базуються на припущеннях керівництва щодо відсоткових ставок, волатильності, змін валютних курсів, показників кредитоспроможності контрагентів, коригувань під час оцінки інструментів, а також специфічних особливостей операцій; та
- вплив зміни в оцінках на активи, відображені в звіті про фінансовий стан, а також на доходи (витрати) може бути значним.

Якби керівництво Товариства використовувало інші припущення щодо відсоткових ставок, волатильності, курсів обміну валют, кредитного рейтингу контрагента, дати офerti і коригувань під час оцінки інструментів, більша або менша зміна в оцінці вартості фінансових інструментів у разі відсутності ринкових котирувань мала б істотний вплив на відображений у фінансовій звітності чистий прибуток та збиток.

Розуміючи важливість використання облікових оцінок та припущень щодо справедливої вартості фінансових активів в разі відсутності вхідних даних щодо справедливої вартості першого рівня, керівництво Товариства планує використовувати оцінки та судження які базуються на професійній компетенції працівників, досвіді та минулих подіях, а також з використанням розрахунків моделей вартості фінансових активів. Залучення зовнішніх експертних оцінок щодо таких фінансових інструментів де оцінка, яка базується на професійній компетенції, досвіді та розрахунках є недостатньою, на думку Керівництва є прийнятним та необхідним.

Використання різних маркетингових припущень та/або методів оцінки також може мати значний вплив на передбачувану справедливу вартість.

4.4. Судження щодо очікуваних термінів утримування фінансових інструментів

Керівництво Товариства застосовує професійне судження щодо термінів утримання фінансових інструментів, що входять до складу фінансових активів. Професійне судження за цим питанням ґрунтується на оцінці ризиків фінансового інструменту, його прибутковості й динаміці та інших факторах. Проте існують невизначеності, які можуть бути пов'язані з призупиненням обігу цінних паперів, що не є підконтрольним керівництву Товариства фактором і може суттєво вплинути на оцінку фінансових інструментів.

4.5. Використання ставок дисконтування

Ставка дисконту – це процентна ставка, яка використовується для перерахунку майбутніх потоків доходів в єдине значення теперішньої (поточної) вартості, яка є базою для визначення ринкової вартості бізнесу. З економічної точки зору, в ролі ставки дисконту є бажана інвестору ставка доходу на вкладений капітал у відповідні з рівнем ризику подібні об'єкти інвестування, або – ставка доходу за альтернативними варіантами інвестицій із зівставлення рівня ризику на дату оцінки. Ставка дисконту має визначатися з урахуванням трьох факторів:

- вартості грошей у часі;
- вартості джерел, які залучають для фінансування інвестиційного проекту, які вимагають різні рівні компенсації;
- фактору ризику або міри ймовірності отримання очікуваних у майбутньому доходів.

4.6. Судження щодо виявлення ознак знецінення активів.

Відносно фінансових активів, Товариство самостійно або використовуючи роботу професійних оцінювачів на дату виникнення фінансових активів, на кожен звітну дату визначає рівень ризику.

Товариство визнає резерв під збитки для очікуваних кредитних збитків за фінансовими активами, які оцінюються за амортизованою вартістю, у розмірі очікуваних кредитних збитків за весь строк дії фінансового активу (при значному збільшенні кредитного ризику/для кредитно-знецінених фінансових активів) або 12-місячними очікуваними кредитними збитками (у разі незначного зростання кредитного ризику).

Зазвичай очікується, що очікувані кредитні збитки за весь строк дії мають бути визнані до того, як фінансовий інструмент стане прострочений. Як правило, кредитний ризик значно зростає ще до того, як фінансовий інструмент стане простроченим або буде помічено інші чинники затримки платежів, що є специфічними для позичальника (наприклад, здійснення модифікації або реструктуризації).

Кредитний ризик за фінансовим інструментом вважається низьким, якщо фінансовий інструмент має низький ризик настання дефолту, позичальник має потужний потенціал виконувати свої договірні зобов'язання щодо грошових потоків у короткостроковій перспективі.

Фінансові інструменти не вважаються такими, що мають низький кредитний ризик лише на підставі того, що ризик дефолту за ними є нижчим, ніж ризик дефолту за іншими фінансовими інструментами Товариства або ніж кредитний ризик юрисдикції, в якій Товариство здійснює діяльність.

Очікувані кредитні збитки за весь строк дії не визнаються за фінансовим інструментом просто на підставі того, що він вважався інструментом із низьким кредитним ризиком у попередньому звітному періоді, але не вважається таким на звітну дату. У такому випадку Товариство з'ясує, чи мало місце

значне зростання кредитного ризику з моменту первісного визнання, а отже чи постала потреба у визнанні очікуваних кредитних збитків за весь строк дії. Очікувані кредитні збитки відображають власні очікування Товариства щодо кредитних збитків.

Розділ 5. Розкриття інформації щодо використання справедливої вартості

5.1. Методики оцінювання та вхідні дані, використані для складання оцінок за справедливою вартістю

Товариство здійснює виключно безперервні оцінки справедливої вартості активів та зобов'язань, тобто такі оцінки, які вимагаються МСФЗ 9 та МСФЗ 13 у звіті про фінансовий стан на кінець кожного звітного періоду.

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	Методики оцінювання	Метод оцінки (ринковий, дохідний, витратний)	Вихідні дані
Грошові кошти та їх еквіваленти	Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості	Ринковий	Офіційні курси НБУ
Інструменти капіталу	Первісна оцінка інструментів капіталу здійснюється за їх справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює ціні операції, в ході якої був отриманий актив. Подальша оцінка інструментів капіталу здійснюється за справедливою вартістю на дату оцінки.	Ринковий, витратний	Офіційні біржові курси організаторів торгів на дату оцінки, за відсутності визначеного біржового курсу на дату оцінки, використовується остання балансова вартість, ціни закриття біржового торгового дня
Дебіторська заборгованість	Первісна та подальша оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.	Дохідний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вхідні грошові потоки
Поточні зобов'язання	Первісна та подальша оцінка поточних зобов'язань здійснюється за вартістю погашення	Витратний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вихідні грошові потоки

5.2. Рівень ієрархії справедливої вартості, до якого належать оцінки справедливої вартості

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	1 рівень (ті, що мають котирування, та спостережувані)		2 рівень (ті, що не мають котирувань, але спостережувані)		3 рівень (ті, що не мають котирувань і не є спостережуваними)		Усього	
	2020	2021	2020	2021	2020	2021	2020	2021
	31.12.20	31.12.21	31.12.20	31.12.21	31.12.20	31.12.21	31.12.20	31.12.21
Довгострокові фінансові інвестиції								
- інші фінансові інвестиції	-	-	-	-	-	-	-	-
- які обліковуються за	-	-	-	-	-	-	-	-

участі в капіталі								
Поточні фінансові інвестиції	-	-	-	-	-	-	-	-

Переміщення між рівнями ієрархії справедливої вартості у періоді 2021 рік - не відбувалося.

5.3. Інші розкриття, що вимагаються МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості»

Справедлива вартість фінансових інструментів в порівнянні з їх балансовою вартістю

Фінансові активи	Балансова вартість, тис грн		Справедлива вартість, тис.грн	
	31.12.2020	31.12.2021	31.12.2020	31.12.2021
Довгострокові фінансові інвестиції	-	-	-	-
Поточні фінансові інвестиції	-	-	-	-
Грошові кошти та їх еквіваленти	-	4	-	4

Управлінський персонал КУА вважає, що наведені розкриття щодо застосування справедливої вартості є достатніми, і не вважає, що за межами фінансової звітності залишилась будь-яка суттєва інформація щодо застосування справедливої вартості, яка може бути корисною для користувачів фінансової звітності.

Розділ 6. Розкриття інформації, що підтверджує статті подані у фінансових звітах

6.1. Дохід від реалізації

Стаття	2020 рік	2021 рік
Дохід від реалізації товарів/робіт/послуг	-	-
Собівартість реалізованих товарів/робіт/послуг	-	-

6.2. Інші доходи, інші витрати

Стаття	2020 рік	2021 рік
<u>Інші доходи</u>		
Інші операційні доходи	-	-
Дохід від участі в капіталі	-	-
Інші доходи	-	-
Інші фінансові доходи	-	-
Всього	-	-
<u>Інші витрати</u>		
Інші операційні витрати	-	-
Інші витрати	-	-
Втрати від участі в капіталі	-	-
Всього	-	-

6.3. Адміністративні витрати

Стаття	2020 рік	2021 рік
Витрати на персонал	-	-
Утримання основних засобів	-	-
Витрати на охорону	-	-
Амортизація основних засобів і нематеріальних активів	-	-
Інші	-	12
Всього	-	12

6.4. Збитки від непоточних активів, утримувані для продажу.

Станом на 31.12.2021 Товариство не має непоточних активів, утримуваних для продажу.

6.5. Фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку (доходи/витрати від участі в капіталі)

	Частка %	31.12.2020	Частка %	31.12.2021
	-	-	-	-
Всього:	-	-	-	-

Вартість інвестицій відображається в балансі на звітну дату за справедливою вартістю.

6.6. Грошові кошти

тис. грн.	31 грудня 2020	31 грудня 2021
Грошові кошти в національній валюті	-	4
Грошові кошти в іноземній валюті	-	-

Грошові кошти включають:

тис. грн.	31 грудня 2020	31 грудня 2021
Кошти в касі	-	-
Рахунки в банках	-	4
в т.ч. на рахунку в ПАТ "УКРГАЗБАНК" (МФО 320478) UA223204780000026508924489513	-	4

Станом на 31.12.2021 грошові кошти на поточних рахунках обліковуються за номінальною вартістю в розмірі 4 тис. грн. Протягом 2021 року на залишок грошових коштів на поточному банківському рахунку дохід не нараховано.

Грошові кошти Товариства зберігаються на поточних банківських рахунках. Облік грошових коштів і розрахунків грошовими коштами здійснюється згідно чинного законодавства стосовно касових операцій в готівковій формі та розрахункових операцій в безготівковій формі.

6.7. Статутний капітал та власний капітал

Станом на 31.12.2021 р. власний капітал Товариства становить 7 488 тис грн. та складається з:

Найменування статті	Станом на 31.12.2020 р.	Станом на 31.12.2021 р.
Статутний капітал	-	7 500
Додатковий капітал (емісійний дохід)	-	-
Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	-	(12)
Неоплачений капітал	-	-
Вилучений капітал	-	-
Всього власний капітал	-	7 488

В Товаристві станом на 31 грудня 2021 року, зареєстрований статутний капітал становить 7 500 000,00 (сім мільйонів п'ятсот тисяч) гривень, поділений на 7 500 000 (сім мільйонів п'ятсот тисяч) акцій номінальною вартістю 1,00 гривень. Станом на 31.12.2021 року розміщено та повністю сплачено грошовими коштами 7 500 000 акцій загальною номінальною вартістю 7 500 000,00 (сім мільйонів п'ятсот тисяч) грн.

Протягом 2021 року Товариство не проводило викуп власних акцій. Емісійний прибуток або збиток протягом 2021 року не нараховувався.

Порівняльна інформація щодо показників власного капіталу станом на 31.12.2020 року відсутня, оскільки державна реєстрація АТ «БЛУМ ІНВЕСТ» в ЄДРЮО та ФОП відбулась 19.10.2021 року.

Станом на 31 грудня 2021 року, неоплачений капітал Товариство не має.

На 31.12.2020 року нерозподілений прибуток не відображено, оскільки державна реєстрація АТ «БЛУМ ІНВЕСТ» в ЄДРЮО та ФОП відбулась 19.10.2021 року, непокритий збиток на 31.12.2021 року склав 12 тис. грн.

6.8. Торговельна та інша кредиторська заборгованість

Предмет заборгованості	31 грудня 2020	31 грудня 2021
Поточна кредиторська заборгованість із внутрішніх розрахунків	-	-
Поточна кредиторська заборгованість за товари, роботи, послуги	-	10
Інші поточні зобов'язання	-	-
Всього кредиторська заборгованість	-	10

6.9. Фінансові активи, що оцінюються за амортизованою собівартістю

Дебіторська заборгованість за товари, роботи послуги, за нарахованими та не отриманими доходами (відсотками по позикам), та інша поточна дебіторська заборгованість

Предмет заборгованості	31 грудня 2020	31 грудня 2021
Дебіторська заборгованість за товари, роботи та послуги	-	-
Дебіторська заборгованість за виданими авансами	-	-
Дебіторська заборгованість за розрахунками з нарахованих доходів: Проценти за договорами процентної позики	-	-
Інша поточна дебіторська заборгованість: (За договором про розірвання попереднього договору купівлі-продажу нежитлового приміщення від 23.11.2021р.)	-	7 494
Очікувані кредитні збитки	-	-
	-	7 494

Станом на 31.12.2021 року щодо всіх цих фінансових активів кредитний ризик не зазнав значного зростання з моменту первісного визнання.

Прострочена дебіторська заборгованість відсутня. Товариство проводить аналіз та оцінку рівня кредитного ризику з використанням індивідуального підходу. Резерви під збитки не було сформовано у зв'язку з наявною впевненістю у її погашенні.

Резерв під збитки що оцінюється в сумі, яка дорівнює:	31.12.2020	31.12.2021	Причини змін
12-місячним очікуваним кредитним збиткам, В т.ч.: за депозитами; За дебіторською заборгованістю	- -	- -	
очікуваним кредитним збиткам протягом строку дії за:			
(і) фінансовими інструментами, за якими кредитний ризик зазнав значного зростання з моменту первісного визнання, але які не є кредитно-знеціненими фінансовими активами В т.ч.: за депозитами; За дебіторською заборгованістю (позики)	- - -	- - -	
(ii) фінансовими активами, що є кредитно-знеціненими на звітну дату (але не є придбаними або створеними кредитно-знеціненими активами) В т.ч.: за депозитами;	- -	- -	

За дебіторською заборгованістю (позики)	-	-	
(iii) торговельною дебіторською заборгованістю, договірними активами або дебіторською заборгованістю за орендою, для яких резерв під збитки оцінюється відповідно до параграфу 5.5.15 МСФЗ 9	-	-	
фінансових активів, що є придбаними або створеними кредитно-знеціненими фінансовими активами	-	-	
Разом:	-	-	

Розділ 7. Розкриття іншої інформації

7.1 Умовні зобов'язання.

7.1.1. Судові позови

Проти Товариства не висувалися претензії та відсутні будь-які судові позови.

7.1.2. Оподаткування

Внаслідок наявності в українському податковому законодавстві положень, які дозволяють більш ніж один варіант тлумачення, а також через практику, що склалася в нестабільному економічному середовищі, за якої податкові органи довільно тлумачать аспекти економічної діяльності, у разі, якщо податкові органи піддадуть сумніву певне тлумачення, засноване на оцінці керівництва економічної діяльності Товариства, ймовірно, що Товариство змушене буде сплатити додаткові податки, штрафи та пені. Така невизначеність може вплинути на вартість фінансових інструментів, втрати та резерви під знецінення, а також на ринковий рівень цін на угоди. На думку керівництва Товариства сплатило усі податки, тому фінансова звітність не містить резервів під податкові збитки. Податкові звіти можуть переглядатися відповідними податковими органами протягом трьох років.

7.1.2. Ступінь повернення дебіторської заборгованості та інших фінансових активів

Внаслідок військової агресії росії проти України та ситуації, яка склалася в економіці України, а також як результат економічної нестабільності, що склалася на дату балансу, існує ймовірність того, що активи не зможуть бути реалізовані за їхньою балансовою вартістю в ході звичайної діяльності Товариства.

Ступінь повернення цих активів у значній мірі залежить від ефективності заходів, які знаходяться поза зоною контролю Товариства. Ступінь повернення дебіторської заборгованості Товариства визначається на підставі обставин та інформації, які наявні на дату балансу. На думку керівництва Товариства, додатковий резерв під фінансові активи на сьогоднішній день не потрібен, виходячи з наявних обставин та інформації.

7.2 Розкриття інформації про пов'язані сторони

До пов'язаних сторін або операцій з пов'язаними сторонами належать:

- підприємства, які прямо або опосередковано контролюють або перебувають під контролем, або ж перебувають під спільним контролем разом з Товариством;
- асоційовані компанії;
- спільні підприємства, у яких Товариство є контролюючим учасником;
- члени провідного управлінського персоналу Товариства;
- близькі родичі особи, зазначеної вище;
- компанії, що контролюють Товариство, або здійснюють суттєвий вплив, або мають суттєвий відсоток голосів у Товаристві;
- програми виплат по закінченні трудової діяльності працівників Товариства або будь-якого іншого суб'єкта господарювання, який є пов'язаною стороною Товариства

Перелік пов'язаних осіб протягом 2021 року:

Група	№ запису	Повна назва юр. особи власника (акціонера, учасника) Фонду чи П.І.Ф. фіз. особи – власника (акціонера, учасника) та посадові особи Фонду	Частка в Статутному капіталі Фонду %
1	2	3	4
А	<i>Учасники Фонду – фізичні та юридичні особи</i>		
	1	ТОВ "ФІНАНСОВА КОМПАНІЯ "ГАРАНТ МАРКЕТ" (44025642)	100,0
Б	<i>Управлінський персонал – фізичні особи</i>		
	2	фізична особа – Логвіненко Світлана Вікторівна – Голова Наглядової Ради АТ "БЛУМ ІНВЕСТ" – на 31.12.2021р.	0
	3	Фізична особа – Івженко Ірина Олексіївна – Генеральний директор ТОВ "КУА "БОНУМ ГРУП" (33889111)	0
С	<i>Інші</i>		
	4	ТОВ "КУА "БОНУМ ГРУП" (33889111)	0
	5	ТОВ "КУА "ПРОФІНВЕСТ" (42000385)	0
	6	Фізична особа – Терещенко Людмила Сергіївна, керівник ТОВ "КУА "ПРОФІНВЕСТ" на 31.12.2021	0

Протягом 2020 та 2021 року Товариство мало такі операції з пов'язаними особами (тис. грн.)

Контрагент	2020		2021	
	Операції з пов'язаними сторонами	Всього	Операції з пов'язаними сторонами	Всього
1	2	3	4	5
ТОВ "КУА " ПРОФІНВЕСТ" нарахована винагорода з управління активами)	-	-	0,1	0,1
Виплата винагороди голові Наглядової ради	-	-	-	-

7.3. Цілі та політики управління фінансовими ризиками

Управління ризиками має першочергове значення для ведення бізнесу Товариства і є важливим елементом її діяльності. Політика управління ризиками сконцентрована на непередбачуваності фінансових ринків і націлена на мінімізацію потенційного негативного впливу на фінансові показники Товариства. Оперативний і юридичний контроль має на меті забезпечувати належне функціонування внутрішньої політики та процедур з метою мінімізації операційних і юридичних ризиків.

Керівництво Товариства визнає, що діяльність Товариства пов'язана з фінансовими ризиками і вартість чистих активів у нестабільному ринковому середовищі може суттєво змінитись унаслідок впливу суб'єктивних чинників та об'єктивних чинників, вірогідність і напрямок впливу яких заздалегідь точно передбачити неможливо. До таких фінансових ризиків віднесено кредитний ризик, ринковий ризик та ризик ліквідності.

Політика з управління ризиками орієнтована на визначення, аналіз і управління ризиками, з якими стикається Товариство, на встановлення контролю за ризиками, а також постійний моніторинг за рівнем ризиків, дотриманням встановлених обмежень та політики управління ризиками.

Управління ризиками керівництвом Товариства здійснюється на основі розуміння причин виникнення ризику, кількісної оцінки його можливого впливу на вартість чистих активів та застосування інструментарію щодо його пом'якшення.

7.3.1. Кредитний ризик

Кредитний ризик – ризик того, що одна сторона контракту про фінансовий інструмент не зможе виконати зобов'язання і це буде причиною виникнення фінансового збитку іншої сторони. Кредитний ризик притаманний таким фінансовим інструментам, як поточні та депозитні рахунки в банках, облігації та дебіторська заборгованість.

Основним методом оцінки кредитних ризиків керівництвом Товариства є оцінка кредитоспроможності контрагентів, для чого використовуються кредитні рейтинги та будь-яка інша доступна інформація щодо їх спроможності виконувати боргові зобов'язання.

Щодо депозитів

Позичальник або окремих борговий інструмент з рейтингом AA характеризується дуже високою кредитоспроможністю порівняно з іншими українськими позичальниками або борговими інструментами. Стабільний прогноз вказує на відсутність на поточний момент передумов для зміни рейтингу протягом року.

Станом на 31.12.2021 Товариство не має грошових коштів на депозитних рахунках розміщених у банку

Щодо дебіторської заборгованості

Станом на 31.12.2021 р. у Товариства відсутні фінансові активи, які або були прострочені, кредити, як одержані так і надані, і, відповідно, будь-які застави та інші форми забезпечення.

До заходів мінімізації впливу кредитного ризику Товариство відносить:

- встановлення внутрішнього обмеження обсягу дебіторської заборгованості в активах;
- аналіз платоспроможності контрагентів;
- здійснення заходів щодо недопущення наявності в активах Товариства простроченої дебіторської заборгованості.

У Товариства для внутрішньої системи заходів із запобігання та мінімізації впливу ризиків створені: система управління ризиками, внутрішній аудит (контроль).

Товариство використовує наступні методи управління кредитними ризиками:

- ліміти щодо боргових зобов'язань за класами фінансових інструментів;
- ліміти щодо боргових зобов'язань перед одним контрагентом (або асоційованою групою);
- ліміти щодо вкладень у фінансові інструменти в розрізі кредитних рейтингів за Національною рейтинговою шкалою;
- ліміти щодо розміщення депозитів у банках з різними рейтингами.

Станом на 31.12.2021 року сформований резерв під очікувані кредитні ризики за договорами процентної позики, детальне розкриття в пункті 6.9 цих приміток.

Управління кредитним ризиком, обумовленим залишками коштів на рахунках у банках та фінансових організаціях, здійснюється у відповідності з рішеннями органів управління Товариства. Надлишки коштів інвестуються лише в затверджених контрагентів і в рамках кредитних лімітів, встановлених для кожного контрагента. Кредитні ліміти, встановлені для контрагентів щоквартально аналізуються Товариством і можуть бути змінені протягом року. Ліміти встановлюються з метою мінімізації концентрації ризиків і, таким чином, зменшують фінансові збитки, що виникають в результаті потенційного банкрутства контрагента.

7.3.2. Ринковий ризик

Ринковий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових цін. Ринковий ризик охоплює три типи ризику: інший ціновий ризик, валютний ризик та відсотковий ризик. Ринковий ризик виникає у зв'язку з ризиками збитків, зумовлених коливаннями цін на акції, відсоткових ставок та валютних курсів. Товариство наражатиметься на ринкові ризики у зв'язку з інвестиціями в акції, облігації та інші фінансові інструменти.

Інший ціновий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових цін (окрім тих, що виникають

унаслідок відсоткового ризику чи валютного ризику), незалежно від того, чи спричинені вони чинниками, характерними для окремого фінансового інструмента або його емітента, чи чинниками, що впливають на всі подібні фінансові інструменти, з якими здійснюються операції на ринку.

Валютний ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін валютних курсів.

Для мінімізації та контролю за валютними ризиками Товариство як правило контролює частку активів, номінованих в іноземній валюті, у загальному обсягу активів. Оцінка валютних ризиків здійснюється на основі аналізу чутливості.

Визначення порогу чутливості керівництво Товариства як правило здійснює на основі статистичних даних НБУ щодо динаміки курсу гривні до іноземних валют, на основі яких була б розрахована історична волатильність курсу, що визначається як стандартне відхилення річної доходності від володіння іноземною валютою за період.

Але на протязі 2021 року валютні ризики у Товариства не виникали, у зв'язку з відсутністю фінансових інструментів, номінованих в іноземній валюті.

Відсотковий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових відсоткових ставок. Керівництво Товариства усвідомлює, що відсоткові ставки можуть змінюватись і це впливатиме як на доходи Товариства, так і на справедливу вартість чистих активів.

Усвідомлюючи значні ризики, пов'язані з коливаннями відсоткових ставок у високоінфляційному середовищі, яке є властивим для фінансової системи України, керівництво Товариства як правило контролює частку активів, розміщених у боргових зобов'язаннях у національній валюті з фіксованою відсотковою ставкою. Керівництво Товариства також здійснює моніторинг відсоткових ризиків та контролює їх максимально припустимий розмір. У разі зростання відсоткових ризиків Товариство має намір позбутися боргових фінансових інструментів з фіксованою відсотковою ставкою. Моніторинг відсоткових ризиків здійснюється шляхом оцінки впливу можливих змін відсоткових ставок на вартість відсоткових фінансових інструментів.

Але на протязі 2021 року Товариство також не мало таких фінансових інструментів, які мали б відсотковий ризик.

7.3.3. Ризик ліквідності

Ризик ліквідності – ризик того, що Товариство матиме труднощі при виконанні зобов'язань, пов'язаних із фінансовими зобов'язаннями, що погашаються шляхом поставки грошових коштів або іншого фінансового активу.

Товариство здійснює контроль ліквідності шляхом планування поточної ліквідності. Товариство аналізує терміни платежів, які пов'язані з дебіторською заборгованістю та іншими фінансовими активами, зобов'язаннями, а також прогнозні потоки грошових коштів від операційної діяльності.

7.4. Управління капіталом

Товариство розглядає управління капіталом як систему принципів та методів розробки і реалізації управлінських рішень, пов'язаних з оптимальним формуванням капіталу з різноманітних джерел, а також забезпеченням ефективного його використання у діяльності Товариства. Ключові питання та поточні рішення, що впливають на обсяг і структуру, а також джерела його формування, розглядають управлінським персоналом. Механізм управління капіталом передбачає чітку постановку цілей і завдань управління капіталом, а також контроль за їх дотриманням у звітному періоді; удосконалення методики визначення й аналізу використання усіх видів капіталу; розроблення загальної стратегії управління капіталом.

Управління капіталом Товариства спрямовано на досягнення наступних цілей:

- зберегти спроможність Товариства продовжувати свою діяльність так, щоб воно і надалі забезпечувало дохід для учасників Товариства та виплати іншим зацікавленим сторонам;

- забезпечити належний прибуток учасникам Товариства завдяки встановленню цін на послуги Товариства, що відповідають рівню ризику;
- дотримання вимог до капіталу, встановлених регулятором, і забезпечення здатності Товариства функціонувати в якості безперервного діючого підприємства.

Товариство вважає, що загальна сума капіталу, управління яким здійснюється, дорівнює сумі капіталу, відображеного в балансі.

Керівництво Товариства здійснює огляд структури капіталу на щорічній основі. При цьому керівництво аналізує вартість капіталу та притаманні його складовим ризики. На основі отриманих висновків Товариство здійснює регулювання капіталу шляхом залучення додаткового капіталу або фінансування, а також виплати дивідендів та погашення існуючих позик.

7.5. Події після Балансу

Керівництво Товариства встановлює порядок, дату підпису фінансової звітності та осіб, що мають повноваження її підпису. При складанні фінансової звітності Товариство враховує події, що відбулися після звітної дати та відображає їх у фінансовій звітності відповідно до МСБО10. Корируючі події свідчать про умови, що існували на кінець звітного періоду, не коригуючі – свідчать про умови, що виникли після закінчення звітного періоду. Товариство коригує показники фінансової звітності у разі якщо події після звітної дати є такими, що коригування показників є необхідним (пов'язані з підтвердженням або спростуванням обставин, існуючих на звітну дату а також оцінок і суджень керівництва, здійснених в умовах невизначеності й неповноти інформації станом на звітну дату). Товариство розкриває характер таких подій й оцінку їх фінансових наслідків або констатує неможливість такої для кожної суттєвої категорії не коригованих подій, що відбулися після звітної дати.

Військова агресія російської федерації проти України розпочалася 24.02.2022 (після закінчення звітного періоду), отже ця подія та її руйнівний вплив не є коригуючими умовами та підлягають подальшому постійному аналізу та спостереженню.

Керівництво Товариства вважає, що в його господарській діяльності не мають місце події, після звітної дати, які можуть суттєво вплинути на показники фінансової звітності за 2021 рік, що закінчився 31 грудня 2021 року та, в свою чергу, можуть вплинути на вартість чистих активів Товариства.

Чи відбулись будь-які події після звітної дати, які могли би вплинути на фінансову звітність за звітний період:

Подія після 31.12.2021 року	Відповідь
Чи з'явилися нові зобов'язання, нові позики або нові гарантії	Ні
Чи були будь-які активи відчужені урядом або знищені, наприклад через пожежу або повінь	Ні
Чи були зроблені або чи передбачаються будь-які незвичайні облікові коригування	Ні
Чи планує КУА та Товариство продовжувати діяльність на безперервній основі	Так

Підписано та затверджено до випуску 20.03.2022 р.

Генеральний директор
ТОВ «КУА «БОНУМ ГРУП»

І.О.Івженко

Головний бухгалтер
ТОВ «КУА «БОНУМ ГРУП»

О.Ю.Калашніков

від імені АТ «БЛУМ ІНВЕСТ»

Голова Наглядової ради

С.В. Логвіненко